

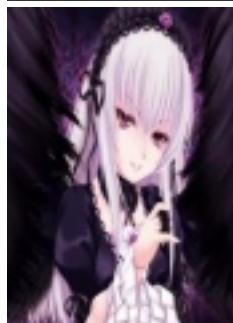
Sự Tan Chảy Của Trái Tim Quý

Contents

Sự Tan Chảy Của Trái Tim Quý	2
1. Chương 1: Mưa Máu	2
2. Chương 2: Cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh	2
3. Chương 3: Cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh (2)	3
4. Chương 4: Giáp Mặt (1)	4
5. Chương 5: Giáp Mặt (2)	4
6. Chương 6: Giáp Mặt (3)	4
7. Chương 7: Giáp Mặt (4)	5
8. Chương 8: Chợ Đêm - Tái Ngộ	6
9. Chương 9: Chợ Đêm - Tái Ngộ (2)	7
10. Chương Một Số Lời Akame- San Muốn Nói Với Các Bạn Độc Giả	8
11. Chương 10: Ngày Đầu Tối Trường (1)	8
12. Chương 11: Ngày Đầu Tối Trường (2)	10
13. Chương Thông Báo	11
14. Chương Thông Báo	11
15. Chương 12: Người Bạn Cùng Bàn	11
16. Chương 13: Người Bạn Cùng Bàn (2)	12
17. Chương 14: Rắc Rối Đầu Tiên	13
18. Chương 15: Rắc Rối Đầu Tiên (2)	14
19. Chương 16: Thầy Giáo Ác Ma	15
20. Chương 17: Chuyến Đi Tham Quan (hồi 1: Khởi Hành)	17
21. Chương Thông Báo	20
22. Chương 18: Chuyến Đi Tham Quan (hồi 2: Trùng Hợp Hay Sắp Xếp?)	20
23. Chương 19: Chuyến Đi Tham Quan (hồi 3: Biển Ơi! Ta Tối Đây)	22
24. Chương 20: Chuyến Đi Tham Quan (hồi 4: Kỳ Đà Cản Mũi)	22
25. Chương 21: Chuyến Đi Tham Quan (hồi 5: Cuộc Chiến Đầu Tiên)	24
26. Chương 22: Chuyến Đi Tham Quan (hồi 6: Đêm Đắm Máu)	25
27. Chương 23: Chuyến Đi Tham Quan (hồi 7: Phẫn Nộ)	26
28. Chương 24: Chuyến Đi Tham Quan (hồi 8: Lệnh Nhịp)	28
29. Chương 25: Sandy	30
30. Chương Giới Thiệu Về Sức Mạnh Của Các Vam: Hàn B, Hải B, Sandy	32
31. Chương Giới Thiệu	33
32. Chương 26: Sóng Gió Nổi Lên	33
33. Chương 27: Phải Làm Sao?	34
34. Chương 28: Kịp Thời	35
35. Chương 29: Kịp Thời (2)	36
36. Chương 30: Đi Chơi	36
37. Chương 31: Tổ Tình	37
38. Chương 32: Vị Hôn Phu	38
39. Chương 33: Học Sinh Mới	40
40. Chương 33: Học Sinh Mới	42
41. Chương 34: Bí Mật Đc Tiết Lộ	44

42. Chương 35: Ngục Tối	45
43. Chương 36: Bản Án	45
44. Chương 37: Bản Án Mới	46
45. Chương 38: Nô Lệ (1)	47
46. Chương 38: Nô Lệ (2)	48
47. Chương Kết	49

Sự Tan Chảy Của Trái Tim Quỷ

Giới thiệu

tên truyện: sự tan chảy của trái tim quỷ Thể loại: teen, ngôn tình, tiểu thuyết, viễn tưởng, tự sáng tác

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/su-tan-chay-cua-trai-tim-quy>

1. Chương 1: Mưa Máu

“Tí...tách...tí...tách” Tiếng mưa rả rích rơi trong đêm tối

Người người sợ hãi vội vàng chạy đi tìm chỗ trú mưa.

Nhưng....thứ họ thật sự sợ ko phải là vì bị ướt hay ko tìm đc chỗ trú mưa. Mà là vì.....cơn mưa này mang màu của....máu...

Nhiều người tự vẽ lên mình những giả thiết như là nước mưa hoà với chất hoá học màu đỏ của một nhà máy nào đó hay đại loại là như vậy nhưng họ còn sợ hãi hơn khi người thấy mùi....tanh của....máu.

.....

Chap mở đầu này hell ra hơi ngắn. Hell sẽ nhanh chóng ra chap mới ngay.

2. Chương 2: Cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh

Cùng lúc đó, trên một ngọn đồi xa tít tắp, cơn mưa ấy cũng đang diễn ra.

Học sinh của trường học Royal đang náo loạn lên vì cơn mưa máu.

Trong đó, có 2 anh chàng hotboy, 1 người thì vẫn thản nhiên trước cảnh tượng xảy ra trước mắt, 1 người thì ánh mắt ánh lên những tia khó hiểu còn miệng thì nhếch mép nở nụ cười khinh bỉ nhìn lên bầu trời.

Mọi người tuy sợ nhưng vẫn cố gắng theo chân anh chàng hướng dẫn viên tiến đến căn nhà nhỏ giữa đồi.

Đang đi thì “pụt” sợi dây chuyền ở cổ của Nam (anh chàng hotboy thứ 1) vướng vào cây rồi đứt ra, lặn xuống và dừng lại ở một chỗ trũng, hiện giờ đã ngập đầy máu, bên trên là một chiếc bè nhỏ đang trôi nổi.

Anh chàng nhặt sợi dây chuyền lên và định quay về thì....

ĐOÀNG...

Tiếng sấm vang lên như muốn xé toạc bầu trời u tối kèm theo là tia chớp loé lên trong bầu trời đêm tối và đánh trúng chiếc bè sau lưng hắn.

Hắn quay người lại và tiến đến chỗ bè (anh này chỉ đi theo tiềm thức thôi chứ cũng ko biết là chớp đánh xuống bè, chỉ thấy tia sáng loé lên sau lưng thôi) và thấy 2 cô gái khuôn mặt xinh đẹp không tì vết đang say sưa ngủ (chắc mọi người cũng đã đoán ra 2 cô gái ở đây là ai).

Hắn nghĩ rằng tội nghiệp 2 cô gái này nằm dưới mưa mà lại còn là mưa máu thế này nên quyết định đưa về nhưng khổ nỗi là hắn chỉ có 1 người thì làm sao bế cả 2 cô về trợ ợc.

“Xoạt...”- Từ bụi cây đằng sau vang lên âm thanh khe khẽ

“Ai.”- Hắn ta quay lại, đánh mặt nhìn thì thấy có một chàng trai bước ra.

” ra là mày à....làm tao hết hồn”- hắn thở phào nhẹ nhõm.

“Ừm.....thấy mày mãi ko về nên tao đi tìm thử.Mọi người đều đến căn nhà ấy rồi. Mà sao mày lâu thế.”- Thiên ra về đêm chiều rồi nói tiếp ” ở đây ko có gái ày biện minh là bị gái bu đâu nhá.”- Thiên đá đểu hắn một câu làm hắn tức toé lửa.

“Mày.....mày cứ liệu đấyma ợ ko phải là ko có gái nhưng gái nó ko bu tao.”- Hắn

“Gái nào mà lạ vậy”- Thiên ồ lên ngạc nhiên vì với sức quyến hút của hắn thì gái nào ko theo chứ.

Hắn ko nói gì, chỉ chỉ tay về phía bè. Cậu bước tới và sững sờ

1s

2s

3s

...

30s

Cậu vẫn đờ người và cuối cùng bực mình quá, hắn phải thốt lên

“Còn trơ ra mà nhìn, đưa họ về giùm tao đi. Một mình tao ko bế nổi cả 2 cô”- hắn

3. Chương 3: Cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh (2)

Vì mình mất mát bản truyện chương này nên tóm tắt lại như sau

Khi 2 anh chàng hotboy của chúng ta đưa 2 cô nàng thì xe tới và 2 anh chàng đưa 2 cô nàng về nhà mình vì ko biết nhà 2 cô nàng ở đâu.

Lúc đó, tại chiếc bè trôi nổi thì có 2 chàng quân gia chạy đến và tìm 2 cô chủ của mình nhưng ko tìm ợc nên quay về vì họ biết với chỉ số IQ cao vượt ngưỡng của ma cà rồng thì họ có thể xử lí mọi chuyện trong mọi tình huống và họ sẽ nhanh chóng liên lạc cho chúng ta.

.....

Xin lỗi tất cả các bạn về vụ việc này. Lần sau Hell sẽ cảm than hơn a!

4. Chương 4: Giáp Mặt (1)

Ngày hôm sau, báo chí và các phương tiện truyền thông đăng tin rất nhiều về hiện tượng kì lạ tối qua. Nhưng có 3 kẻ vẫn ko quan tâm đến việc đó và đang ngủ say như chết trong một căn biệt thự xa hoa và 3 ng này ko ai khác chính là 2 cô công chúa và anh chàng Nam lãng tử của chúng ta.

Trên giường:

Hàn Băng từ từ mở đ ôi mắt xanh biếc của mình và nhìn sang bên cạnh rồi thở phào nhẹ nhõm. Tuy ko biết đây là đâu nhưng miễn là em gái cô còn bên cạnh cô là đủ (chị này thờ ơ quá)

5. Chương 5: Giáp Mặt (2)

Cô đang định ngồi dậy thì thấy eo mình đang bị 1 thứ gì đó đè lên nên hất tung chăn ra và đập vào mắt cô là 1 khuôn mặt mũi nam đẹp trai ko tì vết nhưng điều đó cũng ko hề làm cô rung cảm. Trong giới vampire quý tộc thì hạng này thiếu gì. Ko những ko rung cảm mà cô còn nhếch môi tạo thành 1 đường cong tuyệt mỹ trên khuôn mặt và đôi môi nhỏ xinh của ấy mấy máy 2 chữ: BẮN THỬU.

“RẦM”- đó là tiếng động được gây nên bởi sự va chạm của hấn với sàn nhà. Phải, nó đã đá hấn khỏi giường.

“ĐM thằng...” Hấn ngồi dậy, đang định đem 8 đời tổ tông của thằng cha nào vừa đá mình ra rửa thì bắt gặp khuôn mặt thiên sứ liền lập tức dịu giọng xuống: “Sao em đá anh?”

Cô ko nói gì, quay mặt đi.

Đúng lúc đó:

“Có chuyện gì vậy?”- 2 âm thanh vang lên cùng một lúc của 1 nam và 1 nữ ko ai khác chính là chị Hải Băng và anh Thiên.

“Xin lỗi nha! Chị làm em thức giấc hả?”- Thái độ Hàn Băng quay phắt 360’ làm hấn đơ người

“Ko đâu chị mà đây là đâu vậy hơn nữa họ là ai?”- Hải Băng vừa hỏi chị, vừa đưa mắt quét 1 lượt căn phòng và dừng lại ở chỗ Thiên. Cô căng mắt nhìn

1s

2s

3s

6. Chương 6: Giáp Mặt (3)

“Á” Hải Băng thét lên một tiếng rồi che mắt lại vì bây giờ, Thiên chỉ mặc nội một chiếc quần jean chưa kéo hết khoá và cởi trần. Vì thái độ đáng yêu vừa rồi của Hải Băng nên Thiên ngây người, vẫn chưa ý thức đc việc này.

Hấn quay sang Hàn Băng, thấy cô vẫn nhìn chăm chăm vào Thiên, lòng hấn bất giác dâng lên 1 cảm giác khó chịu.

“Mặc đồ vào.”- 2 âm thanh vang lên cùng một lúc. 1 thì nóng giận, 1 thì vẫn lạnh băng ko cảm xúc.

Lúc này, Thiên mới nhận thức đc những gì mình đang mặc và trc mắt là 2 ng con gái liền chạy vội vào nhà vs.

“Rồi”- Hàn Băng quay sang Hải B, nở nụ cười nhẹ.

“Dạ.”

IM LẶNG....

Hắn đang rất khó chịu và ngột ngạt trong áo ko khí căng thẳng này nhưng ko biết nên mở lời thế nào. Quái lạ, bình thường gặp gái mềm mình có cứng đờ thế này đâu nhỉ?- hắn nghĩ

Đúng lúc đó, Hải B lên tiếng phá tan sự yên tĩnh

“Chị! Quần áo?”

Bây giờ Hàn B mới để ý mình ko còn mặc bộ váy đen lúc đến thế giới loài ng nữa mà thay vào đó là 1 chiếc váy ngắn đến nửa đùi và rất mỏng. Cô nhướn mi sang phía hắn tìm câu trả lời.

“Bọn anh thay đây. bộ đồ kia dơ hết rồi”- cuối cùng hắn cũng đc nói

“Làm bọn anh mất gần lít máu. Thân hình bọn em đẹp tuyệt”- Thiên (lúc này đã mặc quần áo đang hoàng) bắt đầu giở giọng điệu của gái.

Cứ nghĩ rằng họ sẽ bắt mí anh làm bạn trai để đền bù...ai ngờ.... Chữ I DON'T CARE đang in rõ trên mặt họ. Họ thiệt là những con ng lạ lùng mà! (Họ còn chưa xử mấy ng vì dám đụng vào họ là may rồi đó. Nghĩ sao họ đòi làm bạn gái)

KHÔNG GIAN YÊN ẮNG

15' sau

“Chị! Về!”- Hải B giật giật tay áo chị.

“Ừm”- hàn B đáp trả rồi quay sang phía hắn hỏi

“Điện thoại?”

“Trên bàn í”- hắn chỉ tay lên bàn.

Cô với tay lấy điện thoại rồi bấm số gọi ai đó

“Đón”- đầu bên kia vừa nghe máy, cô đã đáp thẳng 1 chữ

“...”- đầu dây bên kia.

7. Chương 7: Giáp Mặt (4)

Đoạn, cô quay sang hắn hỏi

-“địa chỉ?”

“Đường xx nhà yy”-hắn trả lời. Hắn cảm thấy rất lạ vì từ trc đến nay làm gì có ng con gái nào ko đổ trc hắn. Vậy mà cô gái này lại có thái độ với hắn như vậy

5' sau cuộc điện thoại đó

“Kịch”- 1 chiếc BMW đỗ trc cổng căn biệt thự. Chiếc xe màu đen bóng loáng. Các ô cửa cũng đc dán giấy chống nắng đen y như xe tổng thống sợ bị ai ám sát vậy.

Cô kéo tay Hải B đi về phía chiếc xe.

Hắn bắt giắc nắm lấy tay cô.

Cô nhìn hắn, ánh mắt lạnh lẽo làm hắn lúng túng.

-“buông”- âm thanh lạnh lẽo vang lên.

Hắn vội vã buông tay cô ra.

-“tôi có chuyện muốn hỏi.”- hắn lấy hết can đảm mới nói ra đc.

Cô nhìn hắn, ánh mắt dò xét.

-“sao...sao cô lạnh lùng vậy?”- hắn ấp úng.

cô ko nói gì.

-“ý...ý tôi là sao...sao cô ko đỡ trc tôi”

-“mất lịch sự”- những từ cô nói như 1 gáo nc lạnh đổ vào ng hắn. Sau đó, cô hất tóc ra phía cửa xe. (Thiệt là bất lịch sự. Với gái nào thì ko nói nhưng ai lại đi nói câu đó với chi này)

Bên Thiên và Hải B thì trái ngược.

-cảm ơn vì đã đưa bọn tui về nha- Hải B lém lỉnh nói làm Thiên đơ ng.

-ko có gì- sau một hồi hoang hồn, Thiên mới đáp trả.

-đi!- Hàn B nhanh chóng bước tới chỗ em mình, kéo tay đi.

-chủ nhân!- từ trong xe bc ra là 2 ng con trai trạc tuổi bọn nó, cung kính cúi chào.

.....gtnv.....

Bảo Lexus: con thứ của vua sói, đẹp trai ko kém bọ hắn, quản gia của bọn nó đc gia tộc gửi đến.

Quân Lexus: con trai cả của vua sói. Gia thế giống Bảo

LƯU Ý: tất cả nhân vật bóng đêm đều dưới trướng và phục tùng cho dòng họ Kiwisato cũng như bá tước Dracula. Ngoại trừ bọn quỷ ng là những con quỷ giết ng ko thương tiếc.

.....end.....

“Về!”- âm điệu cô vang lên, có phần lạnh lẽo nhưng đã đỡ hơn

Chiếc xe BMW đi khuất để lại hai chàng trai nhếch môi cười thú vị

8. Chương 8: Chợ Đêm - Tái Ngộ

Tối hôm tại thế giới con ng.

Bọn nó cùng 2 anh chàng quản gia đang ăn tối thì Hải B nảy ra một ý kiến, nhỏ nói

- hay tí mình đi chơi đi

- em nghĩ chúng ta đến đây để chơi hả?- cô trả lời làm cho Hải B ỉu xiu.

- tôi nghĩ rằng đó cũng là ý kiến hay đó, chủ nhân- Bảo nói đỡ cho Hải B.

- đúng vậy thưa chủ nhân! Coi như chúng ta đi thám thính trc- Quân cũng hòa theo.

- thôi đc rồi! Mà mấy ng đừng có gọi là chủ nhân nữa. Nghe kì!- Cô cuối cùng cũng thở dài đồng ý.

- vâng thưa chủ nhân- cả 2 đồng thanh thì bắt gặp ánh mắt sắc bén của cô vội chữa lời

-à...Ý tui tui là tui tui biết rồi.

Sau khi ăn tối xong, tụi nó quyết định đi chợ đêm.

9. Chương 9: Chợ Đêm - Tái Ngộ (2)

Tại chợ đêm:

Chợ đêm lúc này đông nghẹt người làm cho bọn nó cảm thấy khó chịu.

Nhưng bất chấp sự khó chịu đó, Hải B chạy hết từ cửa hàng này sang cửa hàng kia.

Hàn B thì vẫn thế, lạnh lùng, vô cảm.

2 chị em vừa đến nơi đã lập tức trở thành trung tâm của những lời xò xào bàn tán: khen có, chê có, ngưỡng mộ có, ghét có....

Hai chị em vẫn Ko quan tâm, tiếp tục bc đi.

Bỗng, từ đâu có 2 tên nhuộm tóc xanh xanh đỏ đỏ xuất hiện. (Lúc này 2 anh quản gia đang đi mua bánh cho cô em)

- 2 cô em xinh thế này đi đâu vậy?- tên thứ nhất giữ tay Hải B

- tụi tui đi chơi- Hải B ko cảm nhận đc mùi nguy hiểm, vẫn ngây thơ đối đáp hần

Bên kia, có 2 chàng trai này giờ đã chứng kiến tất cả.

- lại có màn anh hùng cứu mỹ nhân rồi!- hần nhoẻn miệng cười mà ko để ý đến mặt anh Thiên đã đen đi 1 nửa, đang nghiêng rang ken két.

Trở lại chỗ tụi nó:

- vậy đi cùng tụi anh nha! Tụi anh đưa đến chỗ này chơi vui cực- tên thứ 2.

- vậy hả?- nghe thấy đi chơi, mắt Hải B sáng rực (chị này ngây thơ đến chết ng)

Còn cô phải kiềm chế lắm mới ko cấp vé ấy tên trc mắt một chuyến di cư xuống âm phủ ko cần trở lại luôn vì cái tội dám động vào cô em gái thân yêu của cô.

- ừm.... Đi cùng bọn anh nào!- tên đó kéo tay Hải B đi.

Tên còn lại cũng định kéo tay cô đi.

Cô đã đến giới hạn, đang định ấy tên này một cước thì...

“RẦM”- tên đó đã nốc ao bởi cú vật judo của hần.

Bên phía Hải B, Thiên cũng đã xử xong tên kia.

Đột nhiên, có 1 đám tiến về chỗ bọn nó, bao vây bọn nó (tính cả bọn hần). Tên cầm đầu nói:

- bọn mày dám đánh đại ca tụi tao. Chán sống rồi hả?

tên đó nhìn xuống phía dưới thấy đại ca mình thê thảm như vậy thò hơi chột dạ nhưng nghĩ lại bên mình vẫn đông hơi nên vẫn lớn giọng.

-Xông lên!

Nói đoạn, cả đám tầm khoảng 50 tên xông lên.

Bọn hần lao vào đánh.

Hải B định lao vào giúp bọn hần (còn định sử dụng pháp thuật cơ) thì bị Hàn B ngăn lại. Cô nói:

- kệ bọn con người. Hơn nữa, em ko đc tùy tiện sử dụng pháp thuật như thế! - cô nói chĩa đủ để 2 chị em nghe thấy.

Thế là bọn nó chỉ đứng nhìn.

Cuối cùng bọn hần cũng xử xong. Ai nấy đều mồ hôi nhễ nhại.

Bọn nó thì bắt đầu thấy khó chịu khi nghĩ thấy mùi máu, chỉ muốn xông vào hút máu luôn 2 người trc mắt nhưng nhanh chóng kìm nén lại.

- ko sao chứ? -thiên quay sang phía Hải B

-ko....ko sao- Hải B khó nhọc nói.

-cô có sao ko? - hấn quay về phía cô.

cô ko nói gì, lạnh lùng nhìn hấn nhưng đâu có ai biết đc rang cco đang phải kìm nén lắm thì cơn khát máu mới ko trỗi lên.

-bộ cô ko biết nói cảm ơn hả? - hấn bắt đầu tức giận.

-AI MƯỠN GIÚP- nó gần từng tiếng.

Hấn cố gắng nuốt cục tức vào trong lòng.

2 mắt cô và Hải B bắt đầu mờ dần, giường như bản tính ma cà rồng trong người bọn nó sắp sửa trỗi dậy.

Đúng lúc đó, Quân và Bảo về tới nơi.

Thấy vậy, 2 người liền xông đến, bế thốc hai cô lên.

- cảm ơn đã cứu họ- Quân nói rồi cùng Bảo chạy mất.

Thiên và hấn giường như cảm thấy khó chịu khi thấy bọn nó trên tay Bảo và Quân nhưng ko làm gì đc. đành quay gót ra về.

10. Chương Một Số Lời Akame- San Muốn Nói Với Các Bạn Độc Giả

Chào các bạn, mình là Akame Hell.

Vì mình vẫn đang ở độ tuổi đến trường nên ko thể thường xuyên cập nhật chap mới. Nhưng mình vẫn mong ko vì thế mà các bạn bỏ truyện của mình.

Vì máy mình bị lỗi nên thỉnh thoảng có nhiều chữ đánh sai, mình sẽ cố gắng khắc phục.

Mình còn rất mong các bạn ent truyện vì mình muốn xem những lời nhận xét của các bạn về truyện để còn sửa chữa.

Các bạn có gì ko hiểu về truyện thì cứ nhắn tin vào số 01698924797. Mình sẽ giải đáp cho các bạn.

Vì đây là lần đầu mình viết truyện hiện đại nên có gì sai sót mong các bạn bỏ qua.

Cảm ơn!

11. Chương 10: Ngày Đầu Tới Trường (1)

Sáng ngày thứ 3:

Tại trường THPT Royal:

1 chiếc mun trần đỏ trc cổng trường, 1 người con trai đẹp như tiên sa bước xuống.

Bọn con gái nhao nhao lên:

- oa.....ai vậy?

-chắc hs mới.

-Đẹp trai wá!

Tiếp đó, 1 người con trai nữa cũng xuống theo.

-oa...hotboy tụi bây ơi!

-đẹp trai wá trời.

-chẳng kém hoàng tử của trường mình là bao.

Hai chàng trai đó ko ai khác chính là hai anh chàng quản gia Bảo và Quân.

Họ đi xuống, lịch sự mở cửa sau.

Bước ra là 2 cô gái đẹp như tiên nữ giáng trần. Một người thì khuôn mặt băng lãnh, ko xúc cảm. Một người thì nhí nhảnh, dễ thương.

-hotgirl nè tụi bây.

-xinh quá

-làm bạn gái anh nha.

Bọn nó bước vào, ko quan tâm đến những lời bàn tán.

Bọn nó vừa đi thì có 2 chiếc BMW đỗ trc cổng trường. Thiên và hấn bc ra. Bọn con gái còn nhao nhao hơn trc:

-anh Nam ơi! Làm bạn trai em nha.

-kul quá

-làm bạn trai em nha anh Thiên!

Hấn thì nháy mắt làm bọn con gái đổ hàng loạt. Thiên thì ko nói gì, bước vào. Có vẻ anh chàng vẫn tức chuyện hôm qua.

Quay trở lại với tụi nó:

Hàn B đập cửa phòng hiệu trưởng.

“Rầm!”- cánh cửa tung ra

Ông hiệu trưởng vẫn ko ngước lên, nói bằng giọng tức giận:

-ai đập cửa vậy hả?

Cô ko nổ gì, bc vào.

-pa à! Tụi con chỉ đến thăm pa thui mà. Sao cáu với bọn con chi vậy?- Hấn B trưng ra bộ mặt dễ thương vô cùng.

-đúng đó pa!- 2 anh chàng quản gia cũng hòa theo.

Nghe giọng nói quen quen, ông Lâm ngước đầu lên.

-ô mấy đứa đó hả? Pa ko bít mấy đứa đến. Xin lỗi nha!- ông Lâm nở nụ cười hiền hậu.

.....gtnv.....

Lâm Laxus: papa của Bảo và Quân đồng thời cũng là papa nuôi của tụi nó. Là vua sói.

12. Chương 11: Ngày Đầu Tối Trường (2)

-ta xin lỗi nha! Ko bít các con đến.- ông Lâm cười cười.

-Pa làm như vậy thì còn ai zám tới đây gặp pa nữa.- Bảo trêu ông

-lớp?- nó lạnh lùng,ko phải vì nó muốn thế mà bản tính đó đã ăn sâu vào não nó rồi. Muốn cũng ko bỏ đc.

-con gái à...sao con có thể lạnh lùng với ta vậy?-ông Lâm chẳng vờ chấm chấm nc mắt trêu nó làm cô đỏ mặt lên vì ngại.

-đủ rồi! Lắm chuyện quá đấy ông già.- cô hét lớn để che dấu sự ngại ngùng. Ông Lâm thấy vậy lại tiếp tục trêu.

-con ko thể gọi ta 1 tiếng là cha sao?-ông nói làm mặt cô đã đỏ nay còn đỏ hơn, cúi gằm mặt xuống.

-đúng đó chị, làm thử đi!- Hải B làm trưởng đội cổ vũ.

-cố lên! Cố lên.....-Bảo và Quân cũng hòa theo.

-ch....ch.....cha.....-cô khó khăn nói.

-hurey.....-ông Lâm hét lên.

-chúc mừng cha nha.-Hải B mỉm cười.

-thôi đủ rồi. Lớp nào hửcha?- cô lại đỏ mặt khi nói từ cha. Từ bé đến giờ ngoài bá tước Dracula ra, cô chưa từng gọi ai là cha cả.

-ừm...mấy đứa học lớp 10a7. Lớp vip đó nha-ông Lâm.

-ạ....tụi con đi.-Quân.

-khi nào rảnh ghé qua thăm ta nha!-ông Lâm vẫy vẫy tay.

Sau khi cánh cửa đc đóng lại một cách thật “nhẹ nhàng” bởi bàn tay của cô, 4 ng đi trên hành lang, ko ai dám nói ai câu nào bởi sát khí tỏa ra từ ng cô.

-chị.....thui mà! Đừng giận nữa- Hải B gỡ động nũng nịu với chị.

-em cảm sùng bà chị này vui quá ha!- Cô liếc nhìn em mình.

-chiiiiiiiiii.....- Hải B vừa nũng nịu, vừa ôm tay chị mình.

-thui đc rồi. Chị chịu thua.- Hàn B cuối cùng cũng phải chào thua cô em yêu quái của mình.

Trên lớp:

Sau khi giới thiệu có hs mới, bà ra hiệu cho tụi nó bc vào cả những lời bàn tán bắt đầu nổi lên (vì đoạn này ko có gì hay nên mình chỉ tóm tắt sơ lược thui)

-chào các bạn. Mình tên là Lâm Hoàng Hải Băng. Rất vui đc gặp mặt.còn đây là chi mình(chỉ nó) Lâm Hoàng Hàn Băng.

(Lưu ý tụi nó sử dụng họ giả để tránh gây sự chú ý tới bọn quỷ ng)

-chào!- nó phun ra một chữ khiến ai nấy đều rất run.

-chào! Tui là Trần Nguyễn Thành Bảo. Đây là anh trai mình Trần Nguyễn Thành Quân (chỉ Quân)- Bảo nói.

-hân hạnh!- tuy lời nói như vậy nhưng biểu cảm cậu chẳng khác cô chủ Hân B của mình. Lạnh lùng khiến ai nấy đều lạnh sống lưng.

-à còn điều nữa. Các bạn nếu động vào họ (chỉ tụi nó) THÌ ĐỪNG HÒNG TÔI ĐỂ YÊN- mấy chữ cuối Bảo gằn lên khiến ai cũng giật mình (trừ 2 kẻ cuối lớp đang ngủ)

-thôi đc rồi. Để cô xếp chỗ. 4 em xuống 4 chỗ chống cuối lớp đi- bà chủ nhiệm nói.

.....xì xào..... Lí do là vì có 2 bàn cuối là của 2 hotboy ngồi mà họ chưa từng cho ai ngồi cạnh họ cả (nhằm ồi)

Tụi nó về chỗ chẳng thêm để ý xung quanh mà gục xuống bàn ngủ lun

(Mình sơ lược về chỗ ngồi như sau:

Thiên-Hải B —————Bảo-Quân —————Hàn B-hải(Nam)

13. Chương Thông Báo

Vì tuần tới mình có Hell việc bận nên ko thể nhanh chóng ra chap. Mong các bạn độc giả thứ tội.

Hell sẽ bù lại cho các bạn sớm nhất có thể

14. Chương Thông Báo

Sorry các bạn vì những ngày vừa qua mình ko thể đăng truyện.

Mình sẽ bắt đầu viết bù từ hôm nay.

Kể từ ngày 15/1 -) 24/1, mỗi ngày mình sẽ ra từ 1 -)5 chap.

Riêng ngày 19/1 và 20/1, mình chỉ có thể ra 1 chap.

Mời các bạn đón đọc

15. Chương 12: Người Bạn Cùng Bàn

Reng.....reng.....reng

Tiếng chuông vang lên giải thoát cho tất cả hs khỏi mớ sách vở hỗn độn.

Cùng lúc đó, Thiên và hải cũng thức dậy.

Bên Thiên và nhỏ:

LƯU Ý: mình sẽ gọi Hàn B là cô và Hải B là nhỏ

—————end—————

Thiên ngược lên thì đụng trúng khuôn mặt thiên thần của nhỏ.

-quái lạ! Sao cô ấy lại ở đây? - nghĩ vậy, Thiên khều khều nhỏ.

-nè!

-hửm....-nhỏ ngược mặt lên, khuôn mặt vô cùng dễ thương đang ngái ngủ.

-sao cô ở đây? - Thiên hỏi

-thì đi học-nhỏ TL

-cô học lớp này à?

-thì sao? Ko vui à?- nhỏ nhú mày.

-ko. Tui hỏi chỉ để kiểm trứng thui. Mà cô ngồi đâu vậy?- Thiên khi nghe nói cô học lớp này thì mặt mày hớn hở.

Nhỏ ko nói gì, chỉ tay vào chỗ mình đang ngồi.

-vậy chính ta ngồi cùng bàn đó!- mặt Thiên tươi hẳn lên.

-vậy làm quen nha! Tui là Hải B- nhỏ nói.

-tui là Thiên

-ừm.

-mà cô gái hôm trước đi cùng cô đâu?- Thiên tiện thể dò hỏi luôn cho hẳn

-ai cơ?- Nhỏ nhú mày hỏi ngược lại.

-thì cô gái mặt lạnh như băng hay đi cùng cô đó.

-à.... Đó là chị tui đ ấy!

-chị cô hả? Thảo nào giống nhau.

-ừm....chị ấy kia kia- nhỏ chỉ tay vào phía hẳn. Đồng thời cũng chứng kiến đc cảnh sau:

Hắn tỉnh lại. Thấy có người ngồi trên bàn mình thì ức lắm. Ko cần bít đos là ai, hẳn 1 cước đá luôn lên ng đó khiến cô gái đó ngã xõng soài dưới đất.

-CÚT- hẳn nói trong ánh mắt hưng phấn của bọn nữ sinh và ánh mắt thông cảm của bọn nam sinh.

Hải B, Quân, Bảo thấy thế thì chạy lại đỡ cô.

-ko sao chứ?- Quân hỏi.

Cô đứng lên, chân hơi khập khiễng, có vẻ là trật khớp.(lúc này cô quay lưng về phía hẳn)

Quân, Bảo và Hải B thấy vậy thì rất tức giận.

-sao anh lại làm như vậy?- Hải B hét toáng lên.

16. Chương 13: Người Bạn Cùng Bàn (2)

-ai bảo cô ta ngồi đó.....ó.....sao cô ở đây?- Thấy Hải B thì hẳn vui lắm. Thế là có cơ hội gặp lại Hàn b rùi (anh ơi! Anh vừa đá chị ấy xong đó)

-tui ko ở đây thì ở đâu?- nhỏ cãi lại.

-này! Đừng tưởng tui nhon cô mà lần tới nhá. Tôi làm thế chẳng qua mún hỏi tin tức cô gái đi cùng cô thôi- hẳn tức.

-anh ko có quyền biết- nhỏ gào lên

Trái lại với ko khí bên kia, bên nhóm Hàn B thì khá im lặng.

-để tôi xử hẳn. Bảo! Đỡ cô ấy đi! -quân nói nhưng bị Hàn B kéo giật lại.

-ko nên gây chuyện. Để tôi xử lí.- Hàn B âm nói với âm điệu lạnh lẽo, khuôn mặt đen dần.nếu là vampire làm thế thì cô có thể dò xét việc có lỡ tay hay ko thì tha nhưng con người là ko bao giờ.

Quân và Bảo đỡ mồ hôi lạnh.

-đỡ tôi đến đó- lại 1 lần nữa, âm thanh ko trầm ko bổng vang lên.

Quân đỡ cô đi đến phía hần.

-im- 2 người : Hần B và hần đang cãi nhau thì im thin thít.

Lớp học cũng trầm xuống đến đáng sợ.

-là cô hả?- Hần thấy cô thì hớn hở chạy lại.

Chưa đụng vào cô thì đã bị Quân chặn trc khiến hần rất tức.

-cút ra!- hần nói

-ko- Quân cũng cương quyết.

-ra đi Quân- cô đẩy nhẹ người Quân sang một bên.

-chị! Nhưng hần ta đã đá chị mà- Hần B bực bội nói

Cô trợn mắt lên, nhỏ im lặng.

Hần lúc này mới vỡ lẽ. Thì ra cô gái hần đá lúc nãy là cô. Hần rất hối hận. Hần chưa bao giờ thấy cô giận nhỏ như vậy nên đã đoán ra cô đang rất tức.

-xin lỗi!- hần cúi gầm mặt.

Cả lớp sững sốt. Hần mà cũng biết xin lỗi. Đúng là chuyện lạ.

Cả lớp lại nhao nhao lên.

-IM- cả lớp nín thinh. Nuốt nc bọt cái “ực”

Cô đưa ánh mắt lạnh lẽo, chét chóc về phía hần. Nở nụ cười nửa miệng, cô nói:

- mới hôm đầu đã xui xẻo. Bắt quá ta chưa muốn gây sự chú ý. Đừng có lặp lại chuyện này. Tôi sẽ ko tha đâu. Đi! -cô nói xong thì ra hiệu cho nhóm người kia ra khỏi lớp.

Hần ngẩn ra. Lúc đã lấy lại đc ý thức thì nhận ra mình vừa làm 1 việc rất hồ thẹn. Xin lỗi một đứa con gái ư? Hần tức giận sao lúc đó ko đứng lên chửi cô một trận.

Thiên vẫn sợ hãi trc khuôn mặt cô lúc đó.

Mọi chuyện nhanh chóng lan khắp trường.

17. Chương 14: Rắc Rối Đầu Tiên

Khi xuống căng tin, mọi ánh mắt đều đổ dồn vào cô khiến cô khó chịu.

Nhìn cái gì?- Quân thấy cô khó chịu thì lên tiếng quát thật to đủ cho cả căng tin nghe thấy.

Nghe vậy, mọi người lại cúi xuống ăn nhưng ko khí có hơi phần gượng gạo.

Bọn nó và Quân, Bảo chọn một cái bàn góc khuất ngồi.

Quân và Bảo nhanh chân đi lấy thức ăn cho cô chủ của mình.

Bỗng từ đâu, có 2 ả ồng ẹo đi tới. Nhìn cũng xinh đấy nhưng nếu để ý kĩ thì là hàng đã qua dao kéo và đang chất hàng tá phần lên mặt. Mỗi bc chân của 2 ả đều có bột phấn từ trên mặt rơi ra. Người sắc mùi nc hoa.

-bọn mày đây mới vào trường đã làm loạn rồi nhỉ?- Ánh Tuyết nói

—gtnv—

Phạm Ánh Tuyết: chua ngoa, chảnh. Độc ác vô cùng. Con gái của tổng giám đốc tập đoàn Phạm Thiên (thuộc chi nhánh công ty nhà bọn nó). thích hẳn.

Phạm Ánh Hồng: tính cách và gia thế giống Tuyết. Là em gái của Tuyết. Thích Thiên

——end——

-ko có.- Hải B chối.

-vậy mà có người bảo bọn mày dám ngồi cùng với các hoàng tử của trường đó- ả Hồng nói.

-hoàng tử là ai?- câu hỏi của nhỏ làm bọn kia tức xì khói.

-là anh Hồng và anh Nam đó

18. Chương 15: Rắc Rối Đầu Tiên (2)

-ô thì ra là họ hả?có gì ko?- nhỏ hỏi

-còn có gì ko à? Còn mày nữa. Dám bắt anh Nam xin lỗi. Mày mày ko cần nữa hả?- tuyết chỉ thẳng vào mặt cô.

Cô ko nói gì, vẫn lạnh lùng.

-mày câm hả? Câm thì biết điều đi.

-này...đừng tưởng chúng tôi nhịn là lần tới chứ- Hải B mặt đen dần

- câm miệng- Hồng giáng xuống nhỏ 1 cái bạt tai mạnh đến rứa máu.

Đúng lúc đó bọn hắn tới. Thấy nhỏ bị như vậy, Thiên chạy tới đỡ nhỏ.

-cô làm gì...-Thiên chưa nói hết câu, một cỗ khí lạnh sau lưng tràn đến khiến ai ai cũng cũng đông cứng.

Mặt cô tối xầm lại. Tay nắm chặt. Những ngón tay đâm vào da thịt đến rứa máu.

Cô nhanh chóng tiến về chỗ Hồng.

-mày....mày...mày định làm gì?- ả Hồng sợ hãi nói lắp bắp ko nên lời.

Ả Tuyết đứng một góc, ko dám xông lên giúp em mình.

Thiên và hắn người cứng đờ. Cả 2 đều biết cô thương em nhưng có cần làm quá lên vậy ko.

Bảo đứng như chôn chân tại chỗ.

Cả căng tin dường như đứng tim, ko dám thở.

-bình tĩnh đi!- người bình tĩnh nhất lúc này là Quân.

-bình tĩnh.....hahahaha.....bình tĩnh đc sao?-cô nở nụ cười ác quỷ, tay đưa lên, siết chặt lấy cổ ả Hồng.

Quân ko nói gì nữa. Thôi thì giết một kẻ ác, thiên hạ này cũng bớt một mối họa, đỡ chát đát.

-a.....a.....a..- ả Hồng rên lên. Chỉ duy trì như thế này vài phút nữa thì chắc chắn ả sẽ chết.

-đừng.....đừng gây án mạng.- Bảo nhắc nhở, khuôn mặt vẫn tái xanh.

-Hừ...- cô bỏ ả Hồng xuống. Trên cổ ả vẫn in 5 ngón tay. Khuôn mặt ả trắng bệch vì sợ hãi.

-tôi nói cho cô biết. Cô đụng tới em tôi một, tôi sẽ trả cô mười.- cô nói, ngữ khí lạnh lẽo vang lên.

-CÚT- cô gần giọng.

2 ả chạy biến.

19. Chương 16: Thầy Giáo Ác Ma

Từ sau vụ việc trong căng tin, ai ai cũng dè chừng tụi nó.

Điều này khiến tụi hần buồn vì nghĩ tụi nó bị bạn bè cô lập.

Bảo thì thấy bình thường.

Nhỏ thì thấy hơi khó chịu khi nụ cười của những người xung quanh có phần gượng gạo khi nhìn thấy mình. Cô và Quân vẫn bình thản, vẫn lạnh lùng.

Trong giờ học của bà chủ nhiệm:

Bà chủ nhiệm chúng nó là 1 giáo viên dạy toán lâu đời và có kinh nghiệm nên nhiều lúc ông hiệu trưởng (ông Lâm) cũng phải nhường bà vài phần. Chính vì thế nên bà cứ ngửa mặt lên trời mà đi. (Cô ơi! Đi thế kéo té đập mặt đấy!)

Vụ việc ở căng tin vừa qua khiến bà ko mấy hài lòng về Hàn B và Hải B bởi ả Tuyết và ả Hồng là 2 đứa hs cứng của bà.

Để “trừng trị” tụi nó về vụ náo loạn vừa rồi, bà viết lên một bài toán khó (chưa biết ai trừng trị ai đâu). Bài toán này chính bà nghĩ 2 ngày mới ra đc đáp án. Nghĩ gì lũ hs miệng còn hôi sữa kia có thể làm đc.

Bọn hs há hốc mồm, mắt như muốn rớt ra ngoài.

Thiên cũng ko kém phần ngạc nhiên vì bài này chính là bài cậu vắt óc 4 tiếng đồng hồ mới ra.

Hần thì vẫn thản nhiên như thường vì cậu này có bao giờ quan tâm đến việc ở trên lớp đâu.

Nhỏ thì ngủ còn cô thì mặc kệ coi như đó ko phải việc của mình.

-em kia! Lên bảng - bà ta chỉ thẳng vào cô, ý muốn làm cho cô bẽ mặt.

Cô đứng lên, đi về phía bảng.

Hần giữ tay cô lại, nói:

-có làm đc ko, để tôi lên cho.

Cả lớp mắt chữ O mồm chữ A vì chưa thấy hần đối xử với ai như vậy bao giờ. Mọi người bắt đầu nghi ngờ về quan hệ của 2 người này.

Mọi người nghĩ cô sẽ lấy hần làm vật thế thân nhưng ko, cô hất tay hần ra, cầm phấn bắt đầu viết.

2 phút sau, cô đã làm xong và ném phấn lại cho bà giáo rồi đi về chỗ trong con mắt ngơ ngàng của các hs (cả bọn hần) và những gương mặt thản nhiên của nhỏ, Quân và Bảo.

Bà giáo kt lại thấy cô làm đúng hết thì tức điên người.

-cô giỏi thế!- hần bắt chuyện với cô.

Cô ko đáp lại, bộ mặt lạnh lùng nhìn đi chỗ khác khiến hần bị què.

-chị cô giỏi à nha!- Thiên quay sang nhỏ.

-hứ...chị tôi mà. Ko có bất cứ bài nào mà chị tôi ko giải đc hết.- nhỏ vênh mặt tự mãn thay cho chị mình.

Ừm.....- thiên.

BỐP-một cục phấn bay trúng đầu nhỏ

-á...-nhỏ xoa xoa cục u đang trắng bệch vì bụi phấn trên đầu mình.

-em kia ko đc nói chuyện.- thủ phạm chính là bà giáo. Bà đang sung sướng vì đã làm cho 1 trong 2 đứa có thể bẽ mặt.

-có sao ko?- Thiên quay sang chỗ nhỏ, tỏ vẻ ân cần.

Cả lớp nhìn về phía nhỏ rồi lại liếc nhìn sang cô thì thấy mặt cô đang đen dần bèn ngồi im ko dám nói câu nào và đưa ánh mắt cảm thông về phía bà giáo.

Cô đứng lên, mặt hầm hầm, ánh mắt long sòng sọc đi về phía bà.

-CÚT- cô gần từng chữ, chỉ về phía cửa.

-em....em là cái thá gì mà giám đuổi tôi- bà giáo hơi chột dạ nhưng vẫn huyênh hoang cố gắng vớt vát tí thể diện.

Cô ko nói gì, rút điện thoại và bấm số gọi ai đó.

Khi cô cất điện thoại vào trong túi, cả lớp ngạc nhiên vì tại sao cô ko xử bà giáo này.

Bà giáo thấy vậy thì vui lắm, tiếp tục vênh:

-đấy thấy chưa, em đâu có làm gì đc tôi.

Vừa dứt lời thì...

-cô giáo Nguyễn Thanh Mai chủ nhiệm 10A7 đã bị đuổi việc. Mời cô về phòng giáo viên thu xếp đồ đạc.- giọng ông hiệu trưởng vang lên trên loa.

Bà tái mặt, đứng cầm rě một chỗ.

Từ sau vụ đó, cả lớp càng thêm khiêm dè tụi nó.

5' sau, có một anh thầy giáo khá trẻ và điển trai khoảng 24 tuổi bước vào lớp.

Bọn con gái phía dưới ngáy ngất.

-chào cả lớp, tôi tên Nguyễn Thành Huy Khánh. Từ giờ sẽ là giáo viên chủ nhiệm và là thầy giáo dạy văn của lớp chúng ta.- anh nở nụ cười hiền hậu.

-anh.....- Khánh vừa nói xong thì nhỏ chạy lên ôm cổ anh giữa lớp.

-Ồ.....-cả lớp ồ lên.

Thiên cảm thấy tức tối.

————gtnv————

Nguyễn Thành Huy Khánh: anh trai họ của Quân và Bảo. Là ng sói. Anh kết nghĩa của tụi nó.

————end————

-Hải B à.....lâu ko gặp, lớn quà rồi nhỉ.- Khánh nói, xoa xoa đầu nhỏ mà ko để ý đến khuôn mặt Thiên đang tối xầm lại.

-dạ.- Hải B cười tươi làm bọn con trai xịt máu mũi.

-Hàn B đâu?- anh hỏi

-dạ....chị em kia!- nhỏ nói, chỉ tay về phía cô.

Cô ko nói gì.

Hắn thấy thế thì liếc nhìn Khánh một cái sắc lạnh như muốn cảnh báo rằng: cô ấy là của tôi (chị ấy là của anh bao giờ)

-ehem.....quên bọn này rồi hả?- Bảo tí tởn nói.

-ai quên chứ!- Khánh cũng nói lại.

-ehem.....nơi công cộng nha!- cô hắng giọng

Cả lớp bất ngờ vì lần đầu tiên thấy cô nói một câu dài đến vậy.

Hải B giật mình quay về chỗ.

-khụ....khụ..... thầy xin thông báo một số với các em một số việc như sau. Tuần sau chúng ta sẽ đi tham quan tại Tokyo trong vòng 1 tuần. Bạn nào đi thì đăng kí nhé. Vậy thôi! Hết giờ rồi. Cả lớp về nhớ làm bt về nhà nha.- Khánh nói sau đó chạy ra ngoài cửa lớp.

-chị! Chúng ta có đi ko?- Nhỏ hớn hở chạy lại chỗ chị mình.

-chắc ko- cô TL.

câu trả lời của cô khiến nhỏ mặt xụ xuống vì ko đc đi chơi.

Bọn hấn cũng đang định ở nhà luôn vì ko có bọn nó đi cùng.

-à.....em Hàn B ra tôi gặp một chút nha.- Khánh ngó đầu vào.

Cô bc ra ngoài lớp.

Khánh nhanh chóng kéo tay cô vào một góc khuất.

- cô chủ! Tốt nhất là cô nên đi vì đó là hang ổ đầu tiên của bọn quỷ người mà bá tước yêu cầu chúng ta giết- Khánh đối xứng hô, bộ mặt trở nên nghiêm túc.

-thôi đc rồi.- cô thở dài.

-cô chủ! Đây là tài liệu về bọn chúng.- khánh dứt lời thì đưa cho cô một xấp giấy khoảng 200 trang.

-rồi-cô nói rồi đi vào lớp.

Vừa vào lớp, hấn đã chạy lại chỗ cô, hỏi:

-chuyện gì thế?

-ko

Quay sang bên nhóm Quân và em mình, cô nói

-chúng ta sẽ đi Tokyo.

Hơi ngạc nhiên nhưng bọn họ cũng gật đầu.

Bọn hấn cũng vui vẻ, ngay lập tức đăng kí cùng đi.

20. Chương 17: Chuyến Đi Tham Quan (hồi 1: Khởi Hành)

5h sáng tại trường THPT Royal:

những chiếc xe xếp hàng để đưa hs đi tham quan.

Tại vị trí lớp 10a7VIP:

-các em ổn định chỗ ngồi nào- Khánh nói

-chị! Em ngồi cạnh chị nha.-Nhỏ chạy lại chỗ cô.

-ừm.....Quân, Bảo! Đây nè!-cô gọi to, vẫy tay ra hiệu

Tinh thần của cô hôm nay đặc biệt tốt. Lúc đầu cô ko nghĩ đi chơi tập thể lại vui thế này nên ko đi. Ai ngờ thật vui. Đây là lần đầu tiên cô đi chơi tập thể à nha.

-sao hôm nay cô nói nhiều vậy?- hấn ngạc nhiên hỏi.

-kệ tui!- cô quay ngoắt sang chỗ khác.

Thấy chị mình như vậy, nhỏ chạy lại chỗ hấn, nói:

-xin lỗi nha! Hôm nay chị ấy vui vì lần đầu đc đi với tập thể đấy. Đừng có bới móc chị ấy. Chị ấy sẽ ko vui nữa đâu-nhỏ nói.

-ừm.....-hấn trả lời.

“Ngạc nhiên à nha. Đây là lần đầu cô ấy đi tập thể ư?”- hấn nghĩ.

-nói vậy cô cũng mới đi lần đầu hả?- Thiên chen vô.

-ừm...-nhỏ TL.

-tui ngồi đây nha-hấn ko nghe 2 con người kia đàm thoại nữa, quay sang bắt chuyện với cô

-tùy...- cô TL.

(Mình nói sơ qua về hệ thống vị trí ngồi như sau:

Hấn-cô-nhỏ-Thiên-Bảo-Quân

Hs-hs Hs-hs

Hs-hs Hs-hs

.....

Khánh-HDV

Cửa Bác tài)

Trên đường đi, nhỏ lăn ra ngủ. Chẳng hiểu trời xui đất khiến thế nào mà cuối cùng lại gục lên vai Thiên ngủ.

Thiên đang ngồi chơi game thì thấy vai mình nặng liền quay sang, thấy nhỏ đang ngủ thì chỉ mỉm cười, cất IPOT đi và ngắm nhỏ lúc ngủ. Nhỏ ngủ trông thật đáng yêu.

Cô thấy em mình như vậy thì tức lắm. Muốn kéo em mình ra khỏi Thiên nhưng thấy em đang ngủ say nên thôi.

-chắc một lần cũng ko sao- cô nghĩ rồi quay ra ngắm cảnh ở ngoài cửa sổ nhưng bất quá người hấn to khiến cô chỉ nhìn thấy một góc.

-anh đổi chỗ cho tui đc ko?-cô túng quá liền hỏi.

-làm chi?- hấn quay sang.

-tui muốn ngắm cảnh.- cô TL

-thế thì lên đây ngồi- hấn vừa nói, vừa chỉ lên đùi mình.

Cô tức xì khói.

-mơ đi!- Cô TL

-thế thì thôi! Nghỉ!- hấn kéo dài giọng trêu cô.

-thôi đc rồi- hấn thật bất ngờ nha. Lúc đầu hấn ko hề nghĩ là cô lại đồng ý.

Hấn cười, trong lòng như mở cờ.

Cô ngồi lên đùi hấn, xoay hấn người về phía cửa sổ. Hấn ngửi thấy mùi hoa nhài thoang thoảng từ mái tóc cô bay ra thì cảm thấy thật dễ chịu, thanh thần. Cô ko giống như các cô gái khác. Hấn chỉ cần lại gần các cô gái khác thì đã ngửi thấy mùi son phấn nồng nặc đến buồn nôn rồi.

-này! Cho tui hỏi.- hấn tận dụng cơ hội cô đang dễ tính thì quay sang, hỏi.

-gì?- cô nói, mắt chăm chú nhìn ra ngoài cửa sổ.

-sao cô lạnh lùng vậy? Ko có bạn bè ko cảm thấy buồn sao?

-chỉ cần có Hải B là đủ rồi

-cô đúng là cực phẩm

-sao lại thế-cô quay mặt lại phía hấn.

-thì tại sao cô ko chất phấn như bọn con gái khác ấy?- hấn hỏi ngược lại.

-mùi khó chịu lắm.

-vậy sao?

-ừm....

-thế cô có quan hệ gì với 2 người bọn họ vậy- hấn chỉ tay sang Quân và Bảo.

-bạn- cô ngẫm nghĩ 1 lúc rồi nói.

-thế còn với thầy giáo mới?- hấn lại hỏi.

-anh trai- cô TL

-thật ko?- hấn nhú mày.

-hỏi lắm thế.- cô quay ngoắt đầu đi chỗ khác.

Một lúc sau, cô buồn ngủ quá liền gục vào người hấn mà ngủ.

Hấn ko nói gì, mỉm cười mãn nguyện.

1 tiếng sau đã tới sân bay Nội Bài.

Mọi người nhanh tay lấy hành lí của mình xuống xe.

-này! Dậy đi!-Thiên gọi nhỏ dậy.

-Ừm.....- nhỏ vươn vai.

Bỗng.....nhỏ nhìn thấy chị mình đang gục đầu vào hấn ngủ thì ko hỏi ngạc nhiên, hét:

-a....

-chuyện gì vậy?- cô tỉnh dậy, hỏi.

Nhỏ làm ngơ cô, quay sang hấn.

-anh làm thế nào tán đc chị tui vậy? Anh đúng là đặc biệt nha. Kể cả cha mẹ chị ấy, cũng chưa bao giờ có chuyện chị ấy ngủ trong lòng cả.

Nhỏ nói làm hấn vui vui còn cô thì đỏ mặt.

-đi thôi!- cô đứng dậy, kéo va li đi.

-vậy cô cũng đã bao giờ ngủ trong lòng ai chưa?- Thiên hi vọng nhỏ cũng sẽ giống cô.

-nhiều ời! Ba nè, mẹ nè, anh Khánh nè, Bảo nè, chị Băng nè.....nói chung là nhiều lắm- nhỏ vừa nói, vừa xoè tay ra đếm

Câu TL của nhỏ làm Thiên tức muốn chết luôn. Cô và ba, mẹ thì ko sao nhưng sao lại có Bảo và Khánh ở đây nữa. Đúng là muốn người ta tức chết mà.

Sau khi làm thủ tục xong, mọi người lên máy bay. 9 tiếng sau, máy bay hạ cánh tại Tokyo.

21. Chương Thông Báo

Các bạn ơi! Cái chương 16: chuyến đi tham quan ấy là chương hỏng. Mình lỡ tay đăng lên. Sorry các bạn nha.

22. Chương 18: Chuyến Đi Tham Quan (hồi 2: Trùng Hợp Hay Sắp Xếp?)

Tại sảnh khách sạn 5 sao Kingdom Royal:

Đoàn người đông đúc, chen lấn nhau.

Hiện tại mới là 3h sáng theo giờ tại Tokyo.

Vì tụi nó ngủ say trên máy bay quá, ko gọi dậy đc nên Bảo và Quân quyết định cõng chúng nó xuống.

Hắn và Thiên thấy thế liền lao vào và lấy lý do là Quân và Bảo đã mệt còn tụi hắn chưa mệt nên bế giúp. Bảo thì tin tưởng đưa nhỏ cho Thiên bế. Quân thì vẫn còn bán tín bán nghi vì cậu đi theo cô chủ mình nhiều rồi. Tính cô chủ cậu cũng biết. Tuy hơi lưỡng lự nhưng cuối cùng vẫn đưa hắn bế cô vào.

Khi bắt taxi, tụi hắn và tụi Quân ko đi chung xe với lớp mà bắt xe đi riêng.

Khi tụi hắn tới khách sạn, cả lớp cũng đã tới. Tụi hắn bế tụi nó bước vào. Bọn con gái thì chiếu ánh mắt kẹo đồng vào tụi nó còn bọn con trai thì chia những ánh mắt ngưỡng mộ vào tụi hắn bởi ngoài Quân, Bảo và ông thầy giáo mới ra thì chưa ai động đc vào tụi nó trừ tụi hắn.

Khi đến khách sạn, Băng cũng dần dần tỉnh lại.

Khánh đọc danh sách xếp phòng. Cứ 2 hs 1 phòng.

Bọn con trai thì cầu trời khẩn phật để mình đc chung phòng với hotgirl mới đến.

Bọn con gái thì cầu mong đc ở chung phòng với các hoàng tử của mình.

-Thiên sẽ chung phòng với Hải B. Phòng số 503- Khánh.

Bọn con gái thở dài tiếc nuối.

Thiên trợn tròn mắt lên như ko tin đc.

Hải B khẽ nhún mày lại, nhảy khỏi vòng tay của hắn và hét lớn:

-ko đc

Cả lớp nhìn chằm chằm về nơi phát ra âm thanh.

Ai ai cũng nghĩ rằng cô muốn chung phòng với Thiên nên mới nói thế. Đó cũng là điều dễ hiểu mà. Ai lại ko muốn chung phòng với nhị hoàng tử của trường Royal cơ chứ nhưng bắt quá đâu có đc.

-cô muốn gì?- Thiên cùng chung ý nghĩ với mọi người.

Không ai để ý khuôn mặt hắn đang thoáng nét buồn.

-Hải B phải ở chung với tôi.

Cả lớp bất ngờ. Ko phải cô muốn ở chung phòng với Thiên sao?

Hắn cũng bất ngờ nhưng dù sao khi nghe câu nói này, hắn đã đỡ buồn hơn hẳn.

-không đc- Khánh nói.

-tại sao?

Khánh lúng túng ko biết trả lời thế nào. Cậu muốn như vậy chẳng qua muốn tạo cơ hội cho cô chủ mình tiếp cận Thiên (ko phải Khánh muốn mai mối cho 2 người đâu. Lý do thật sự thì đọc dần sẽ rõ)

-tại sao?- cô hỏi lại. Cô hơi khó chịu khi ko nhận đc câu TL.

-vì....vì nhà trường sắp xếp thế- Khánh lắp bắp tìm lí do biện hộ.

-tôi sẽ thuê phòng riêng- Cô TL bằng giọng băng lãnh.

-ơ..- Khánh giờ thì ko còn lí do để cãi nữa rồi.

-thưa! Khách sạn đã hết phòng thuê- cô gái ở quầy lễ tân nói.

Thiên thở phào nhẹ nhõm.

-hừ- cô thở hắt ra rồi quay sang Thiên.

-em gái tôi mà bị gì thì tôi sẽ ko tha cho cậu đâu.

Thiên lạnh sống lưng. Ko ngờ cô lo cho em gái đến vậy.

-tôi....tôi biết- Thiên TL.

Cô vẫn hướng ánh mắt nghi ngờ về phía Thiên rồi quay sang Khánh.

-tiếp đi.

-Quân và Bảo phòng số 504.

Bọn con gái lại thở phào tiếc nuối. Cơ hội cuối cùng còn lại là hần. Hần cũng hồi hộp. Hi vọng mình đc ở chung với “người đẹp”.

-Nam và Hàn B phòng số 505.

Cô lại nhú mày nhưng nhanh chóng giãn ra.

Hần vui sướng, tim nhảy tung tung nhưng vẫn biểu lộ ra ngoài bộ mặt lạnh lùng.

Bọn con gái như rơi xuống địa ngục. Bọn con trai cũng gần như vậy.

-cái quái gì đang diễn ra vậy. Mọi chuyện y như sắp xếp- cô nghĩ nhưng nhanh chóng trở lại bình thường.

Sau khi lấy chìa khoá, mọi người trở về phòng.

Chỗ Thiên:

vì đang bế nhỏ ngủ nên Thiên có hơi chật vật một tí trong việc mở khoá. Cậu ko muốn nhỏ thức giấc.

Sau khi ổn định tất cả, cậu ôm Băng lên giường và nhanh chóng chìm vào giấc ngủ. (Mọi người đừng nghĩ bậy nha. Chỉ ngủ bình thường thôi.)

Chỗ hần:

Sau khi ổn định, cô leo lên phía bàn nước, ngồi nhắm nháp ly cà phê một cách nhàn nhã.

Hần thấy vậy thì hỏi:

-cô ko đi ngủ à?

-ngủ đủ rồi- cô nói, mắt hướng về phía cửa sổ thưởng thức phong cảnh.

-ừm...- hần ko biết nói gì nữa, leo lên giường và bật tivi lên.

Cô nhìn ra ngoài một lúc thì đã phân tích đc rằng khí hậu nơi đây thật thích hợp cho bọn quỷ người lộng hành, thành phố vào đêm lại vắng tanh. Lần tới đi triệt hạ bọn chúng thì nên cẩn thận hơn. Nhưng đương nhiên vô ko nói ra mà chỉ suy nghĩ trong đầu.

Hắn thì tuy bật tivi nhưng ánh mắt vẫn liên tục hướng về cô. Hắn tự hỏi tại sao mình lại quan tâm tới cô vậy. Cô cho hắn một cảm giác thích thú. Đôi chút lại có vị đắng mà chưa bao giờ có khi ở bên bất cứ người con gái đẹp nào trc đây.

Đêm nay....trời đầy sao và... có 2 người ko ngủ.

23. Chương 19: Chuyến Đi Tham Quan (hồi 3: Biển Ôi! Ta Tới Đây)

Sáng sớm hôm sau, tại phòng số 503:

-oáp....nhỏ ngồi dậy, vươn vai.

-tỉnh rồi à?- Thiên hỏi nhưng đôi mắt vẫn nhắm nghiền.

-ừm....chị tôi đâu?

-chị em cô sao cứ mở mắt ra là tìm nhau thế?-Thiên ngồi dậy.

-thói quen thôi.

-ừm....đi ăn đi! Tui đói rồi.-nhỏ vừa nói, vừa xoa xoa bụng biểu tình cực dễ thương.

-ừm...- Thiên nói, trong lòng thầm khen nhỏ dễ thương.

Nhỏ chạy vào nhà tắm và đi ra với chiếc áo phông màu đen rộng thùng thình in chữ DRACULA to tướng màu đỏ máu, chiếc quần đùi màu đen bó sát kết hợp với chiếc bờm đầy gai khiến nhỏ không khác gì dân giang hồ trái ngược với vẻ bề ngoài dễ thương của mình

-chị em cô có sở thích quái dị thật!- Thiên khẽ nói rồi tự bịt miệng mình lại. Thiên sợ nhỏ sẽ buồn.

-à...-nhưng nhỏ chẳng có vẻ gì là buồn cả. Dù sao nhỏ cũng là vampire mà. Khác người là đúng.

-anh vsen nhanh lên rồi đi ăn-nhỏ giục Thiên.

Thiên vào nhà tắm và đi ra với chiếc áo sơ mi trắng mỏng, chiếc quần jean đen đi với nhỏ trông rất đẹp đôi.

Sau khi ăn sáng xong, tụi nó và tụi hắn ra biển chơi.

Tụi nó làm tụi hắn xịt máu mủo vì thân hình quá đẹp.

Tụi hắn và tụi nó làm cả góc biển xôn xao hẳn lên.

(Vì mình mất bản gốc, lười viết lại nên chỉ tóm tắt như vậy. Mong các bạn thông cảm)

24. Chương 20: Chuyến Đi Tham Quan (hồi 4: Kì Đà Cản Mũi)

Tụi nó đang nhàn nhạ ngồi dưới một chiếc ô lớn, nhắm nháp ly nước cam.

Tụi hắn ngồi kế bên, vừa ngắm tụi nó, vừa liếc mắt cảnh cáo những tên “sói già” đang nhìn tụi nó một cách thèm thuồng. Thiệt là....tụi hắn chỉ muốn lao đến móc mắt mấy tên ấy ra thôi.

Tụi nó thì vẫn chẳng mấy may quan tâm.

Bỗng từ đâu, ả Tuyết và ả Hồng chạy đến, bám dính lấy bọn hắn.

-anh chờ em à?- ả Tuyết nói.

-tôi chẳng chờ ai cả- hấn trả lời làm ả Tuyết cụt hứng.

-anh Thiên! Sao anh lại đi với mấy con nhỏ nhà nghèo xơ xác lại còn ko biết thân phận này vậy- ả Hồng hỏi (bị một lần còn chưa tổn hả con)

-đúng vậy đó! Anh Nam này, chắc anh cũng chỉ quan với bọn nó 1 hay 2 bữa thôi đúng ko?- Tuyết nói tiếp.

Hấn khẽ liếc về phía cô, hi vọng cô đừng hiểu lầm. Khi thấy cô vẫn nhàn nhã uống nước, ko để tâm đến xung quanh thì thở phào nhẹ nhõm.

-chướng mắt!- nhỏ khẽ thốt lên. Đây là lần đầu tiên nhỏ lạnh lùng như vậy. Khi thấy ả Hồng, cô lại nhớ về chuyện ả khiến chị cô giận hôm trước, cô cảm thấy khó chịu.

-hứ! Mày còn chướng mắt hơn- ả Hồng ko chịu thua, cãi lại.

-Chị ơi! Hay chúng ta về đi, ở đây chó sủa lắm quá. Mang tiếng là khu du lịch nổi tiếng mà lại có chó đại sủa.- nhỏ đá đều.

Như hiểu ý, cô TL:

-ko cần đâu em à! Chúng ta cần gì phải nhường chỗ cho lũ chó hoang ko biết thân phận, tí nữa chúng sẽ tự khắc đi thôi!

Hấn sững sờ, lần đầu thấy cô nói nhiều đến thế.

Thiên cố nhịn cười. Hả B của anh cũng giỏi thiệt! (Nhỏ là của anh bao giờ?)

-bọn...bọn mày....đồ ko biết thân phận.- ả Hồng nói như thét.

-ơ....chúng tôi vẫn biết mà!- nhỏ nói.

-thế thì im đi- ả Tuyết chen vô.

-sao lại im? Chúng tôi biết chúng tôi cao quý hơn cái loại chó đại như cô mà.- nhỏ.

-anh! Nó chửi em kìa!- Hồng ko nói đc, quay sang nũng nịu với Thiên.

-im đi! Cô nói lắm thế?- Thiên bực mình.

-bọn mày cứ đợi đấy! -Hồng nói rồi chạy đi chứ ở lại thêm chút nữa chắc tự sát vì mất mặt luôn quá.

-anh....tụi nó trọc giận em gái am kìa!-giờ đến ả Tuyết nũng nịu và số phận của ả y hết cô em mình, ko khác.

Sau khi về phòng, buổi chiều, cả lớp đi tham quan thắng cảnh ở nhiều nơi.

Tối, cả lớp mệt mỏi trở về phòng.

-cốc...cốc...cốc....-cửa phòng 505 vang lên tiếng gõ cửa.

Hấn hiện tại đang tắm trong nhà vs.

Nó ra mở cửa.

Bên ngoài là Khánh. Khánh ngó nghiêng một lúc, thấy ko có ai, anh mới nói:

-cô chủ! 12h đêm nay.

-rồi!- cô nói rồi đóng sập cửa phòng, ko để Khánh kịp ú ớ thêm câu nào.

Một lúc sau, hấn bước ra, hỏi:

-vừa nãy là ai vậy?

-ko ai

Hấn cũng thôi ko nói gì nữa.

Cả hai nhanh chóng leo lên giường rồi chìm vào giấc ngủ.

25. Chương 21: Chuyển Đi Tham Quan (hồi 5: Cuộc Chiến Đầu Tiên)

11h30, cô thức giấc, đôi mắt xanh dương mở to xoáy vào màn đêm.

Cô khoác lên mình một bộ đồ gọn gàng, dễ di chuyển.

Rón rén ra khỏi phòng, cô đóng cửa một cách nhẹ nhàng ko làm hấn thức giấc.

-cốc....cốc.....cốc...- cô gõ cửa phòng 504.

Người ra mở cửa là Quân. Anh cũng đã chuẩn bị xong.

-cô chủ!

-ừm....chúng ta đi!- cô ra lệnh.

-Bảo! Đi!- Quân quay vào trong, gọi.

Bảo bước ra.

Đóng cửa cẩn thận, 3 người rảo bước trên hành lang.

Mọi người bước qua cánh cửa phòng 503.

Thấy vậy, Bảo hỏi:

-cô chủ! Ko gọi Hải B à?

-ko! Hang ổ này là của lũ quỷ người cấp thấp, ko nên đánh động đến con bé.

-dạ!

-cốc...cốc...cốc....-cô lại đưa tay gõ cửa phòng Khánh.

-cách- cửa mở.

-đi!- cô nói.

Khánh để cho Quân, Bảo và cô vào.

Khánh mở cửa sổ, gió khẽ lùa vào.

Cô nhảy ra khỏi cửa sổ.

Trong lúc chưa chạm đất, cô nhanh chóng đưa tay hướng xuống phía dưới đất.

-Phong- cô hô lên. Tức thì những làn gió tụ lại thành một điểm dưới cô, đỡ cô chạm đất mà ko hề có chút xây xước gì.

Cô tiếp tục tạo ra “đệm gió” để đỡ Bảo, Quân và Khánh tiếp đất an toàn.

Cả 4 lao vào đêm tối.

Trăng đêm nay rất tròn và sáng.

26. Chương 22: Chuyển Đi Tham Quan (hồi 6: Đêm Đẫm Máu)

1 bóng người bay nhanh trong bầu trời đêm tối. Ánh trăng chiếu xuống càng tăng thêm sự kì ảo.

Phía dưới, 3 bóng chàng trai chạy theo, tốc độ chạy cũng ko kém gì người kia khi bay.

Cả 4 người dừng chân ở một hang động lớn, âm u, có mùi thối của tử thi bốc lên, xộc vào mũi họ.

Cô gái xinh đẹp tựa như thiên thần khẽ nhú mày.

Bỗng...từ đâu, những thi thể bước ra. Nếu là người bình thường, ko quen mấy chuyện này thì có lẽ họ đã ngất đi vì sợ hãi.

Thân thể chúng thối rữa, từng lớp thịt chảy ra, xanh lè. Một bên mắt chúng lòi ra, một bên thì thụt vào, hốc mắt sâu hoắm, máu chảy ra che nửa khuôn mặt.

Chúng tiến về phía cô, Quân, Bảo và Khánh một cách chậm rãi.

-Giết!- cô cất giọng băng lãnh.

Tức thì cả 3 người con trai lao lên, xông vào giết từng tên một.

Quân, Khánh và Bảo hoá thân thành sói, giơ nanh vuốt sắc nhọn lên, chém giết.

Bỗng....từ phía sau cô, một con quỷ người lao đến.

-cẩn thận!- Quân hét lớn.

Cô ko nói gì, vẫn đứng đấy. Khi con quỷ người gần chạm vào cô, cô khẽ nở nụ cười nửa miệng rồi biến mất.

Cả bọn ngơ ngác.

Cô lập tức xuất hiện sau con quỷ đó, đưa tay lên:

-Hoả

Con quỷ lập tức cháy rụi.

3 thằng con trai đứng ngơ ngác, thất thần vì đã lo thừa.

-chú ý đi!- cô nhắc nhở.

3 thằng con trai lập tức quay về thực tại.

-gràoo- bỗng từ đâu, một con quỷ to lớn, lông màu đỏ đi đến sau lưng 3 thằng kia.

-cẩn thận!- cô hét lớn.

3 người nhanh chóng né.

Vì ko kịp, Quân và Bảo bị thương nhẹ ở bụng, máu túa ra.

-tại...tại sao hoả long cấp S lại có mặt ở đây?- Khánh lắp bắp, ko nói nên lời.

-chết tiệt!- cô rủa thầm.

-Thủy- cô hô lên.

Một cột nước cao chắn trước mặt cô, lao về phía con quỷ. Khi cột nước đã chạm đến con quỷ, cô hô:

-Phá

-gràoo-con quỷ hét lên một tiếng đầy đau đớn rồi tiếp tục lao về phía cô.

-hả....-cô đang bất ngờ vì đòn tấn công hoàn hảo vừa rồi của mình ko có tác dụng.

-cô chủ!- 3 chàng trai hét lên.

Cô nhanh chóng tỉnh tâm, né con quỷ nhưng móng vuốt của nó vẫn sượt qua, cứa vào da thịt cô. Kết quả là cô bị thương ko hề nhẹ.

Khánh nhanh chóng chạy lại đỡ cô, hiện hình về thành 1 chàng trai như cũ, nhanh chóng ra lệnh:
-rút lui!
Quân và Bảo nghe thế lập tức chạy theo bóng cả 4 biến mất vào đêm đen.
Con quái thú tiếc nuối vì vụt mất con mồi.

27. Chương 23: Chuyển Đi Tham Quan (hồi 7: Phần Nộ)

Sáng hôm sau:

Hắn thức dậy, thấy bên cạnh ko có cô, hắn liền đưa mắt tìm kiếm khắp nơi.

Ánh mắt dừng lại trên sàn nhà.

SỪNG SỜ

Trên sàn nhà, cô nằm ở đó, phía ngay dưới là 1 vũng máu đỏ tươi, thấm đẫm cả tấm thảm.

-nè.....nè....cô đừng dọa tôi! Tỉnh đi!

Hắn đi đến, lay lay cô.

IM LẶNG

-cứu!- hắn hét toáng lên.

Thiên và nhỏ nhanh chóng chạy vào.

-chị!- nhỏ sững sờ.

Mí mắt cô dần dần mở, nặng trĩu.

Cô nhìn mọi người.

Bịch...bịch...bịch....- tiếng bước chân ngày một tới gần. Dường như tiếng hét vừa rồi của hắn kinh động đến ko ít người.

-đóng cửa vào mau lên!- cô bất ngờ hét toáng lên.

-chị- nhỏ vui mừng.

-mau lên!- cô lại hét lớn.

Nhỏ chạy ra đóng cửa.

-chốt vào!- một lần nữa, cô lại lên tiếng.

-dạ

Cạch....- nhỏ chốt cửa.

-cô làm sao vậy?- hắn lo lắng, lắc mạnh người cô.

-á....- cô khẽ rên, hắn đụng trúng vết thương của cô.

-xin lỗi!- hắn cup mắt xuống.

-đã có chuyện gì xảy ra?- Thiên là người bình tĩnh nhất.

-ko. ra ngoài! Xử lí luôn đám ngoài kia đi!- cô nói như ra lệnh.

-rồi!- Thiên nói rồi ra ngoài.

-nói cho tôi biết chuyện gì đã xảy ra- hấn nhìn thẳng vào mắt cô, cương quyết.

-ra ngoài!- cô nhắc lại

-ko! Nói tôi biết đi.

-RA!-lần này thì cô phần nộ thật rồi.

-được rồi!- hấn cụp mắt xuống, lùi thủi bước ra ngoài.

Sau khi bọn hấn bước ra ngoài, nhỏ hỏi:

-chị! Đã có chuyện gì vậy?- nhỏ đưa cô hộp y tế

-chị đã đi sẵn lữ quỹ người vào đêm qua- vừa băng bó vết thương ình, cô vừa nói.

-sao chị ko nói em biết?

Cô xoa đầu nhỏ, ánh mắt ôn nhu bỗng cụp xuống.

-hôm qua chị gặp hoả long.

-cái gì? Một quái thú cấp S sao lại ở đây?- nhỏ trợn ngược mắt lên.

-chắc đi qua lỗ hổng thời gian.

-vậy ý chị là....

-phải! Chúng ta cần tìm miệng lỗ hổng đó.

-mấy anh kia có làm sao ko ạ?

-Bảo và Quân bị thương nhẹ. Khánh chỉ kiệt sức.

-haizz....chị à! Lần sau đừng mạo hiểm nữa nhé.

-chị biết!

Cốc....cốc.....cốc....

-tôi vào đc ko?- Hấn nói vọng từ ngoài vào.

-ừm- nhỏ trả lời thay cô.

Cạch.....

-giờ cô nói đc chưa?- hấn tiếp tục tra hỏi.

Cô ko nói gì, ánh mắt sắc lạnh.

-thôi! Dù sao cũng muộn rồi, mình đi ăn đã nhé!-nhỏ giải vây cho chị mình.

Mọi người đứng lên, đi về phía phòng ăn.

Đang ngồi ăn, Quân và Bảo đi tới.

Bảo bị thương ở bụng, mặc áo dày nên ko ai thấy.

Quân bị thương ở tay, phải bó lại.

Họ đi đến bàn tụi nó và tụi hấn đang ngồi, kéo ghế ngồi xuống một cách tự nhiên.

-hai người làm sao vậy?- Thiên hỏi trong ngờ vực. Liệu có liên quan đến cô ko?

Bảo ko nói gì, chỉ nhún vai.

Quân vẫn im lặng.

Ko khí bỗng trầm xuống hấn.

Bất ngờ, ả Hồng và ả Tuyết từ lỗ nào chui lên, lại chạy đến bám lấy tụi hấn.

-CHUỐNG MẮT!- cô nói rồi đập bàn đứng dậy. thấy vậy, Quân và Bảo cũng đứng dậy về phòng.

-mày về dạy lại chị mày đề!- ả Hồng nói.

Tâm trạng nhỏ cũng ko tốt nên chẳng thèm đòi co, cũng đứng dậy.

Đi được vài bước, ả Hồng hét toáng lên:

-chị em mày là đồ chó dại hèn nhất. Nói một tí đã bỏ về!

Bọn hắn nghe thấy thì tức lắm, định đứng dậy chửi mĩ nhỏ kia thì tự nhiên thấy một làn khí lạnh bay đến. Nơi phát ra làn gió ấy là nhỏ.

Nhỏ đang đi bình thường, sau khi nghe câu ấy thì chân khựng lại.

Nhỏ quay người lại, tiến lại gần ả Hồng.

-cô nói lại thử xem

-tao nói mày và chị mày, cả dòng họ mày là loại chó dại hèn nhất.-ả chống nạnh. ả Hồng cứ nghĩ nhỏ hiền nên chẳng dám làm gì.

Bỗng nhỏ lôi từ túi áo ra một con dao sắc bén. Cúi thấp xuống gần mặt ả Hồng với gương mặt đặng đặng sát khí, nhỏ nói bằng âm cực lạnh lẽo đủ ọi người trong phòng ăn nghe thấy:

-tao ko phải là người thích sử dụng tay ko bóp chết một con bọ như chị tao. Như thế thì bẩn tay lắm. Đối với tao, tao thích sử dụng dụng cụ hơn.

Roẹt.....nhỏ cứa một đường dài trên má phải ả Hồng.

-nhát này là vì mày dám bám bồ dòng họ tao.

Roẹt.....nhỏ lại cứa một đường dài bên má trái ả

-nhát này là vì mày dám báng bồ chị tao.

Roẹt.....nhỏ cứa một đường nhỏ giữa sống mũi.

-nhát này là tao trả cho chính bản thân tao.

Cả khuôn mặt ả Hồng đầm đìa máu, nước mắt tèm nhem, khuôn mặt sợ hãi tột độ.

Thiên sửng sờ...liệu đây có phải là Hải B mà anh từng biết.

Nhỏ nói xong đứng dậy, quay đầu toan bước đi thì ả Tuyết chạy đến, hông đánh nhỏ thì nhỏ nhanh chóng tránh sang một bên khiến ả Tuyết ngã sõi soài trên đất.

Cô tiến đến phía ả Tuyết và ả Hồng, ngồi xổm xuống, vươn người thăm thì vào tai họ:

-ko cần vội vàng thế! Bọn mày nghĩ tao sẽ bỏ qua sao? Ko bao giờ! Chỉ tính chuyện bọn mày báng bồ dòng họ tao và chị tao thì đã ko đáng tồn tại trên đời này rồi. Cứ tận hưởng đi vì ko còn lâu nữa đâu...

Nói xong, nhỏ đứng dậy về phòng.

Ả Tuyết và ả Hồng thì vẫn ngồi đấy, run run, ko ngờ nhỏ cũng có lúc đáng sợ đến vậy.

28. Chương 24: Chuyển Đi Tham Quan (hồi 8: Lịch Nhịp)

Tối đêm thứ 3 tại Tokyo, tụi nó và tụi QBK (Quân, Bảo và Khánh- từ nay mình gọi tắt là vậy nhá) tiếp tục chuyển hành trình của mình.

Lần này, tụi nó lại thức dậy như lần trước nhưng khác ở chỗ lần này có Hải B tham gia cùng.

11h45:

Cô thức dậy, rón rén đi xuống giường.

Cẩn thận nhìn sang bên cạnh, cô thấy hấn vẫn đang say giấc nồng thì mới ra khỏi phòng và đóng cửa thật khẽ.

Khi cô vừa đóng cửa phòng cũng là lúc đôi mắt của chàng trai trên giường khẽ mở. Từ vụ sáng nay, hấn thấy lạ nên tối hôm nay quyết định theo dõi cô.

Hấn ngồi dậy, khoác chiếc áo khoác lên người rồi ra khỏi phòng.

Hấn đứng cách cô một khoảng để cô ko phát hiện ra.

Nhưng thính giác của vampire rất bén nên ngay cả tiếng bước chân của hấn, cô cũng phát hiện ra.

-định theo dõi ta với khả năng của người ư? Mơ!-cô nghĩ.

Sau đó, cô bắt đầu chạy.

Hấn cũng chạy theo cô.

-ra!- cô nói.

Hấn biết mình đã bị phát hiện nên đành bước ra. Với tiếng chạy của hấn như vậy thì ai chả biết.(cô chạy để lấy lí do chính đáng giúp hấn ko nghi ngờ việc mình là vampire)

-theo dõi?- cô hỏi.

-ừm...

-làm gì?

-tại tôi thấy cô dậy lúc nửa đêm thôi.

-liên quan?

-.....

-về!

-nhưng.....- hấn ngập ngừng.

-ghét bị theo dõi. về!

-vậy tại sao nửa đêm cô tỉnh dậy rồi đi đâu? Cả vết thương sáng nay nữa!

-việc anh?

-.....

-nhắc lại lần nữa: về!

Hấn định nói thêm gì nữa nhưng khi bắt gặp ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống hấn thì lập tức quay hốt ra về.

-về sớm nhé!- hấn ko quên để lại một câu.

-.....-cô nhìn hấn bước đi. Tim chợt đập lệch một nhịp. Cái cảm giác này là gì? Cảm giác được người khác ngoài gia đình quan tâm là như vậy sao?

Cô nở một nụ cười, một nụ cười thật sự.

29. Chương 25: Sandy

Sau buổi đi tham quan đó, mọi người trở về trường và bắt đầu hành trình đi học như mọi khi.

Đã 3 tuần trôi qua kể từ khi chúng nó đến thế giới loài người. Tụi nó đã tiêu diệt đc 2 hang ổ rùi. Chỉ cần 5 hang ổ nữa thôi là tụi nó sẽ đc trở lại thế giới vam.

Tính cách thì mãi chẳng thay đổi. Cô vẫn lạnh lùng. Nhỏ thì nhí nhảnh.

Reng.....reng.....reng.....

Tụi hấn vào lớp thì thấy tụi nó đã ngồi vào bàn rồi.

Thiên bước lại phía nhỏ, chào hỏi lịch sự. Nhỏ cũng đáp lại bằng nụ cười toả nắng.

Bên hấn thì vẫn thế.

-hello! Cho tôi vào chỗ?- hấn

Im re

-này!

Im re

-cho tôi vào chỗ!- hấn bắt đầu mất kiên nhẫn.

Cô quay sang phía hấn, đưa ngón tay lên miệng ý chỉ im lặng. Thì ra cô đang nghe điện thoại. Vừa nãy cô quay lưng đi nên ko biết.

-.....- đầu dây bên kia.

-ok- cô.

Sau khi nghe điện thoại xong, cô quay sang phía hấn:

-tôi cúp.

Sau đó quay sang nhỏ, thì thăm gì đó ko ai rõ. Chỉ biết nghe xong thì nhỏ mắt sáng như sao.

-thiệt hả chị

Cô gật đầu.

Cả hai kéo nhau ra khỏi lớp.

-đi đâu đấy?- Thiên hỏi.

-bí mật!- nhỏ làm bộ ra vẻ bí mật.

-???

-à....chiều nay hẹn anh Khánh ra cho tui nha! Đâu cũng đc sau đó nhắn điện chỉ vào máy tui.

-ơ...ừ...- Thiên

Sau đó, tụi nó kéo nhau đi đâu ko rõ.

Tối....9h tại bar tonight:

Ba người con gái đẹp như tiên sa bước vào.

Có mí tên con trai thấy vậy liền chạy ra sờ soạng lung tung.

-mí em xinh quá đi chơi với tụi anh nha.

-ko rảnh!- cô trả lời. Tiện thể ném hàng vạn ánh mắt như mũi dao vào tên đó.

Tên đó vẫn chưa cảm nhận đc mùi nguy hiểm, vẫn tiếp tục lộng hành.

-em thật cá tính. Anh chăm em luôn rồi.

RẦM

Tức thì chẳng ai thấy thằng đó đâu cả. Chỉ thấy chân cô vẫn giơ nguyên trên ko trung. Cách đó tầm 10m là bức tường dính máu be bét. Bên dưới là thằng vừa rồi đang nằm đó. Có khi ngỏm luôn rồi.

-mọi người! Xông lên trả thù cho đại ca!- một tên đàn em của tên đó nói. Tức thì hơn 100 tên lao về phía tụi nó.

RẦM

RẦM

XOẢNG

Sau 10', tụi nó cũng giải quyết xong. Hơn 100 tên đang nằm la liệt trên sàn nhà.

Về phía tụi hần, đang ngồi trong phòng VIP1 thì nghe có tiếng động liên:

-KEN- hần gọi to.

Tay quản lí bước vào:

-ạ....anh cho gọi?

-có chuyện gì ngoài kia thế?

-ạ....3 cô gái đang gây hấn với hơn 100 tên con trai ạ.

-3....chắc ko phải họ đâu!- Thiên ra về suy ngẫm.

-kệ đi!- hần

Sau khi tên quản lí lui ra,...RẦM.... Cánh cửa phòng VIP1 một lần nữa lại đc mở ra...à không mà là bị đập đổ.

Tụi nó bước vào.

Tụi hần đang bị mấy con xanh đỏ loè loẹt kia chuốc rượu thì đồng loạt ngẩng đầu lên xem kẻ to gan nào phá tụi hần thì...OMG....đây là tụi nó.

Cảnh tượng trong phòng rất chi là ngứa mắt. Hần đang ngồi, 2 tay 2 em đang chuốc rượu. Thiên thì đỡ hơn. Chỉ có 1 em thui. Còn Khánh thì....OMG....bây giờ mới biết hần ta có xu hướng gặm cỏ non à nha. 2 tay hai em. Đã thế lại còn thêm 1 em trên đùi. Thật hết chỗ nói.

Tụi nó nhìn, mắt giật giật.

Khánh nhanh chóng đẩy cô em bên cạnh ngã sõng soài ra đất.

-tôi...tôi....Hải B à....- Thiên lấp bắp muốn giải thích. Sợ nhỏ giận nhưng 2 chị em cô chỉ chăm chú vào Khánh.

-này! Mấy cô là ai đây?- một ả tiến gần về chỗ nhỏ, giương mắt thách thức nhưng nhỏ chẳng mấy may để tâm khiến ả tức chết.

-bạn- cô phán một câu rồi tiến về chỗ ghé ngồi. Giật ly rượu trên tay của ả bên trái hần, cô nhăm nháp ly trà. Nhỏ thấy vậy cũng ngồi xuống cạnh chị. Tự rót rượu ỉnh.

Ả vừa bị nó giật ly rượu thì trừng mắt, quay sang tát cô.

-mày cút đi!- ả hăng giọng.

Cô ko nói gì, ánh mắt lộ rõ vẻ giận giữ.

Nhỏ tối xầm mặt xuống, tay phải đang cầm ly rượu thì bóp chặt lại, nghe thấy cả tiếng nứt của ly.

-hôm nay tâm trạng ta đang vui. Coi như đặc ân xá ấy người. Giờ thì cút hết ra ngoài!- cô gằn giọng.

Mấy ả đó vẫn ngồi đấy, nhõn nhơ nghĩ rằng cô ko dám làm gì.

Hắn thấy cô như vậy thì đẩy hết mấy ả ngã xuống đất. Tiến lại chỗ cô, hỏi:

-cô có sao ko?- hắn xoa xoa má cô. Rất tiếc nhưng cô ghét nhất là loại đàn ông lẳng nhăng như hắn nên cô hất thẳng tay hắn ra ko thương tiếc.

-Quân! Bảo! Nhờ mấy người.- cô quay sang phía Quân và Bảo.

Quân và Bảo ko nói gì, đi về phía đó đứ ả dút mí nhỏ kia ra ngoài. Chỉ riêng có 3 nhỏ phía Khánh thì ko đuổi đc vì Khánh ko cho.

Cô quay sang phía Khánh:

-anh KHÁNH! - cô cố ý kéo dài giọng.

-hửm...gì?- Khánh

-ko ngờ anh có xu hướng gặm cỏ non à nha.

-hì....

-hì cái gì? Anh ko sợ chị Sandy giận hả?- nhỏ hỏi, bắn ánh mắt thương tiếc về phía anh.

-tụi em ko nói, anh ko nói thì có trời biết đc.- Khánh nhõn nhơ.

-thế à....- nhỏ mỉm cười chua chát.

-Chẳng cần ai nói cả! Em có thể tự biết mà!- bỗng từ đâu, một cô gái dáng vóc 18 bước vào. Sự hiện diện của cô làm Khánh như muốn rớt cả con mắt. Anh nhanh chóng đẩy 3 ả kia ra và chạy đến bên cô gái ấy.

-vợ.....vợ à.....anh xin lỗi....

-vợ cái gì? Anh tự nói đi!

-anh phạm điều 14 của mục 3. hình phạt là phải ghi mỗi ngày 10000 câu anh xin lỗi vợ, ngồi tự kỉ trong phòng sám hối một tháng- Khánh giơ một tay lên, nói làm tụi hắn trở mắt.

-cô...cô là ai đấy?- hắn lắp bắp hỏi.

-hì....xin tự giới thiệu tui là Sandy.- cô quay sang cười tươi.

-chị! Lạc chủ đề!- Quân lên tiếng nhắc nhở.

-trời ơi! Em ko thương ông anh này hả Quân?- Khánh nghĩ.

-còn ko đi về triển khai hình phạt?- Sandy quay sang Khánh.

-ok vợ iu- Khánh nói rồi chạy biến.

-đáng đời....- cô nhếch mép.

30. Chương Giới Thiệu Về Sức Mạnh Của Các Vam: Hàn B, Hải B, Sandy

Mình nói sơ lược về cấp độ ma thuật nè:

Yếu nhất là tiểu thuật - trung thuật - đại thuật - ngọc đồng - ngọc đế -ngọc kim - ngọc vương - đại đồng - đại đế- đại kim - đại vương - tiểu hoàng -đại hoàng- phượng hoàng -huyền ngọc - huyền trân -huyền kim- huyền phượng -huyền hoàng- huyền đế - huyền vương (mạnh nhất)

Hàn Băng: thuộc bộ tộc ma cà rồng, dòng họ Kiwisato

Hệ pháp thuật cơ bản: kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, băng (khí, cây, nước, lửa, đất, băng)

Hệ pháp thuật đặc trưng: công nghệ

Bí thuật: thời gian

Khả năng hồi phục: 70/100

Cấp độ ma thuật: huyền hoàng.

Hải Băng: thuộc bộ tộc ma cà rồng, dòng tộc kiwisato

Hệ pháp thuật cơ bản: kim, mộc, thủy, hỏa, thổ (khí, cây, nước, lửa, đất)

Hệ pháp thuật đặc trưng: hoán đổi

Bí thuật: gió

Khả năng hồi phục: 60/100

Cấp độ ma thuật: huyền kim

Sandy: Thuộc bộ tộc phù thủy, dòng tộc Krewgray

Hệ pháp thuật cơ bản: mộc, thủy, thổ, băng (cây, nước, đất, băng)

Hệ pháp thuật đặc trưng: mê cung ảo

Khả năng hồi phục: 61/100

Cấp độ ma thuật: huyền kim.

31. Chương Giới Thiệu

Các bạn ơi! Hiện tại thì mình đang viết dở bộ này và bộ liệu.....anh có phải là người khiến trái tim băng giá của em tan chảy. vì vậy tiến độ up chuyện sẽ bị chậm đi. Nhưng yên tâm rằng mình sẽ không bỏ dở giữa chừng. Một phần mình cũng muốn giới thiệu cho các bạn bộ truyện mới của mình mang tên: Liệu.....anh có phải là người khiến trái tim băng giá của em tan chảy. Mong các bạn đón đọc

32. Chương 26: Sóng Gió Nổi Lên

Hôm ấy, cũng là một ngày bình thường như những ngày khác

Reng.....reng.....reng.....tiếng chuông báo hiệu giờ ra chơi vang lên.

Hôm nay, vì tội hấn bạn việc gì đó nên bảo tội nó xuống căng tin trước. Nhưng điều đó thì liên quan gì đến tội nó. Có khi vắng mấy tên lo chơi ấy còn cảm thấy yên tĩnh hơn, thần kinh không căng như dây đàn. Bình thường tội nó cũng xuống căng tin trước mà. Tội chuẩn bị ra căng tin để thực hiện cái nghĩa vụ cao cả là lấp đầy cái bao tử trống rỗng của mình. Nhưng chưa bước chân ra khỏi cửa lớp, một cô bạn đã chạy đến bên tội nó, đưa tội nó một mẩu giấy nhỏ. Tội nó mở tờ giấy ra thì bên trong chỉ vồn vện mỗi mấy dòng chữ: Sân sau trường! Một mình.

Thấy tội nó cầm tờ giấy lạ, Quân và Bảo cũng nhảy vào coi thì thấy dòng chữ ấy. Mặt Bảo biến sắc

-Lũ con người đáng chết! Dám thách đấu. Cô chủ! Xử thế nào đây? - Bảo nói. Hiện tại, bộ mặt cậu như muốn ăn tươi nuốt sống người khác.

Mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía cô như tìm câu trả lời.

-Ta đi một mình- Cuối cùng cô cũng cất tiếng trả lời.

-Nhưng....-Bảo

-Anh đừng quên họ chỉ là bọn con người hạ cấp-nhỏ chen vào (Hell thành thật gửi lời xin lỗi đến tất cả những ai là con người đang đọc chuyện của Hell.)

-Tôi biết nhưng.....- Bảo vẫn lo lắng

-Không sao. Đi thôi em!- Cô nói rồi kéo tay nhỏ đi

-Ơ..._Bảo ú ớ với theo

-Không sao đâu. Em nên nhớ họ là ai.- Quân nãy giờ im lặng mới lên tiếng.

Tại sân sau trường, một đám nữ sinh ăn mặc chải chuốt đang đứng chờ tụi nó.

Tụi nó nghênh ngang bước vào.

-Tụi mày vẫn còn kiêu gớm nhỉ...bọn mặt dày- một con ả chua ngoa lên tiếng

-Còn dám mò đến cơ à....tưởng mình oai lắm chắc- Một ả khác tiếp lời. Tức thì năm mười cái mồm đang có mặt tại đó liền “sủa” theo.

-Chị hai và chị ba đến- một nhỏ đứng cuối hàng lên tiếng. Tức thì tất cả giãn ra hai bên nhường đường cho hai đàn chị bước đến. Là ả Hồng và ả Tuyết.

-Sao hả các cô búp bê. Tao đã cảnh cáo là không được động đến hai chàng hoàng tử của trường rồi cơ mà- ả Tuyết cất giọng chua ngoa chói tai.

-Đúng là đồ đũa mốc chòi mâm son. Sao? Sợ rồi à? Về mặt kiêu hãnh lúc nãy đâu?- ả Hồng tiếp lời chị mình. Cứ thế, hai ả ”rần rộc”: cứ huyên huyên một lúc. Bất ngờ, nhỏ lên tiếng:

-Mang hai cái ghế coi. Đứng nãy giờ nghe chó sủa mỗi chân quá. Nếu bọn mày biết điều, tao có thể đặc ân huấn luyện bọn mày thành chó nhà. Nhưng có lẽ bọn mày nên ngoan ngoãn hơn bởi với bọn mày, tao nghĩ nên đưa vào lớp huấn luyện đặc biệt.

-Mày nói cái gì. Bọn bay lên hết cho tao- ả Hồng tức giận “rống” lên. Lập tức 50 con nhỏ đàn em xông lên, tiến về phía tụi nó.

33. Chương 27: Phải Làm Sao?

RẦM

BỐP

Tụi nó cũng xông lên, hạ lần lượt từng ả một. Mấy ả này toàn võ mèo cào. Chẳng thấm tháp gì. Bất ngờ, tụi nó bị đánh lên từ đằng sau.

RÀO

Một chậu nước được đổ lên người tụi nó. Tụi nó tỉnh lại. Khi nhận thức được điều gì đang diễn ra thì cũng đã bị trời nên không thể làm gì. Nếu tụi nó sử dụng ma pháp, tụi nó có thể dễ dàng cưỡi trời hoặc hạ hết mấy ả này chỉ bằng một đòn bình thường nhưng nếu sử dụng pháp thuật, bọn quỷ người sẽ mò đến. Như vậy tụi nó lại là người thiệt thòi nhất.

-muốn gì?- Hàn Băng cau mày khó chịu. Dám trối nữ vương của bóng đêm ở đây. Đầu dùng đủ rồi chắc. Có đến 10 cái mạng cũng chẳng đủ.

-Bọn vô liêm sỉ. Đánh lên ư? Các người là đồ hạ cấp- nhỏ cũng đã tỉnh, lập tức chửi xối xả

CHÁT

Một âm thanh khô khốc vang lên. Là ả Hồng. ả đã tát nhỏ một cái đau điếng.

Nhỏ trợn ngược mắt lên. Đúng là gan tày trời mà. Nhỏ sắp đến giới hạn

-bình tĩnh đi Hải B!- cô thấy tình thế ko ổn bèn nhắc nhở. Nhỏ lập tức trấn tĩnh lại.

-giờ muốn gì đây?- nhỏ hỏi với khuôn mặt u ám.

-mày nghĩ tao sẽ làm gì?- ả Hồng chìa một con dao nhọn hoắt ra.

-thả tao ra- nhỏ nói. Âm điệu như đang kìm nén sự phẫn nộ.

-mày nói cái gì? Mày nghĩ tao sẽ thả mày? HAHHAHAHA Mày có điên không?- ả Hồng cười hả hê.

-tao nhắc lại lần cuối THẢ TAO RA- nhỏ thực sự rất bức mình

-Sao giọng nghe khô thế em? Khát nước à? Chị sẽ cho em uống nước.- ả Hồng nói

-lôi hai con nhỏ này đẩy xuống hồ- ả Tuyết như hiểu ý, ngay lập tức ra lệnh.

Tức thì có mấy con nhỏ đi đến, lôi tụi nó đẩy xuống hồ. Làm sao đây? Không được sử dụng phép thuật thì sao có thể thoát ra được. Tay chân thì đang bị trói.

Cô khi bị rơi xuống thì chỉ nhìn theo bóng em mình đang dần lịm đi vì thiếu ô xi, lòng đau như cắt.

Nhỏ thì mặt tím tái, ngược mắt lên nhìn mấy ả trên mặt hồ với khuôn mặt thù hận. Nhỏ dần ngất lịm. Hình ảnh cuối nhỏ thấy đó là khuôn mặt của Thiên. Nhỏ nhớ khuôn mặt đó đã động viên nhỏ, mỉm cười với nhỏ. Một nụ cười như nắng mai. Nhỏ luyến tiếc nụ cười đó.

Hai chị em dần dần thấy thân thể mình trở nên yếu ớt rồi bỗng chìm vào vô thức.

34. Chương 28: Kịp Thời

Lại nói về tụi hần, sau khi giải quyết xong việc riêng thì xuống căng-tin bởi tụi hần định ninh rằng tụi nó đang ở căng-tin để lấp đầy cái bao tử trống rỗng của mình. Khi tụi hần xuống căng-tin thì đưa mắt ráo rác tìm khắp nơi nhưng không thấy đâu. Chợt Thiên thấy Bảo và Quân đang ngồi ăn ở một cái bàn khuất liền chạy tới hỏi

-này! Hải B đâu?- Thiên hỏi

Quân, Bảo chẳng thèm để ý khiến tụi hần tức điên. Bỗng Quân nảy ra một ý nghĩ. Quân cũng đang rất lo cho tụi nó. Tuy nhiên lệnh tụi nó là không thể chống đối. Vậy sao không sử dụng tụi hần để đảm bảo an toàn cho tụi nó. Như vậy sẽ không phạm tội với cô chủ mà vẫn đảm bảo được an toàn.nghĩ là là, Quân nói:

-đi gây lộn rồi

-cái gì? Mấy người không lo hả? Gây lộn ở đâu?

-sân sau tr.....ơ- chưa kịp nói hết thì đã chẳng thấy bóng dáng tụi hần đâu nữa rồi.

Tụi hần chạy thật nhanh đến sân sau, trong lòng như lửa đốt. Thiệt là....đã là con gái chân yếu tay mềm thì sao chống cự được chứ? (Chân yếu tay mềm cái đầu anh)

Bên đó, mấy ả kia vẫn đứng trên bờ cười hả hê nhìn tụi nó đang thoi thóp, đang ở bờ vực thẳm của cái chết.

Tụi hần tới, thấy tụi nó như vậy, tụi hần không ngần ngại mà lao xuống, vớt tụi nó lên bờ để lại mấy ả trên bờ đang ngơ ngác. Lúc hiểu chuyện gì đang diễn ra thì mặt chuyển sang trắng bệch sợ hãi

35. Chương 29: Kịp Thời (2)

Lưu ý: lúc này mấy ả kia chạy hết rồi

Lôi tụi nó lên bờ, tụi nó vẫn chưa tỉnh. Tụi hấn thấy vậy bèn thực hiện những động tác sơ cứu. Cô đã dần tỉnh lại. Khuôn mặt đầu tiên cô thấy là khuôn mặt lo lắng của hấn. Khi thấy cô tỉnh, hấn mừng quýnh lên, ôm cô vào lòng. Vì thân thể còn quá yếu nên chẳng thể phản kháng. Trong lòng cô thầm rửa hấn. Nếu cô không yếu như hiện nay thì có lẽ đã xé một cước đá bay hấn ra xa. Nhưng cô lại cảm thấy có chút gì đó ấm áp len lõi con tim. Cô đã chẳng hề hay biết rằng cô đã có chút tình cảm với hấn rồi. Cô đưa mắt nhìn sang bên em gái mình. Khuôn mặt bỗng chốc trùng xuống. Tuy Thiên đã làm những động tác sơ cứu nhưng nhỏ như muốn trên người người khác, mãi không chịu ỏi ra nước. Thiên cảm thấy sợ, động tác sơ cứu ngày càng nhanh hơn. Anh sợ lắm. Nếu nhỏ không tỉnh lại thì anh sống ra sao?

-mày hô hấp cho nhỏ đi- hấn lên tiếng

Thiên bắt giắc giắt mình. Quay người sang bên cô, Thiên nhận được một cái gạt đầu đồng ý. Cậu nhắm mắt, đưa môi mình chạm môi nhỏ, thổi khí vào miệng nhỏ. Đôi môi nhỏ thật mềm. Tuy nhiên bây giờ cậu chẳng còn tâm trạng để ý mấy chuyện đó nữa. Sống chết của nhỏ còn chưa rõ. Môi cậu rời môi cô. Luyến tiếc bờ môi đỏ mọng đang trắng bệch kia. Mặt hiện rõ chữ hi vọng.

-khụ...khụ- nhỏ đã tỉnh.

Mọi người thở phào nhẹ nhõm. Cuối cùng tử thần cũng không đưa nhỏ đi. Không khó u ám vừa rồi như bay đi đâu mất. Cô nhào ra ôm chầm lấy nhỏ.

-Băng! Em là chị lo quá.- mọi người như muốn rút cả con mắt, rút cả lỗ tai. Đây là cô sao?

-chị...em không sao- nhỏ cũng mỉm cười đáp trả.

-cảm ơn anh- nhỏ quay sang Thiên, nở nụ cười rạng rỡ. Thiên cũng mỉm cười đáp trả:

-không có gì- cậu thực sự rất vui.

Bỗng cô quay mặt về phía Thiên, tay nắm chặt, cúi đầu xuống như không muốn ai nhìn thấy khuôn mặt đang đỏ như gấc của mình.

-cả.....cả.....ơ.....ơ.....cảm ơn- cô nói rồi chạy đi thật nhanh để lại mấy con người với dấu hỏi chấm to đùng. Một ngày nữa lại trôi qua. Hôm nay, tình cảm của bốn người bạn trẻ đã có những bước tiến lớn.

36. Chương 30: Đi Chơi

Hôm nay là ngày chủ nhật, cả bọn được nghỉ. Vì thế tụi hấn đã rủ tụi nó đi chơi. Cô định từ chối vì không nên có quá nhiều quan hệ với bọn con người nhưng nhỏ cứ đòi đi nên cô đành đồng ý. Chắc một lần không sao đâu.

Sáng sớm, tụi nó, tụi hấn, Khánh và Sandy đã có mặt ở cổng trường để chuẩn bị đi chơi (vì không biết nhà nhau nên phải hẹn ở cổng trường, Quân và Bảo thì không tham gia)

-bây giờ mình đi đâu đây?- Khánh lên tiếng hỏi

-đương nhiên là nơi nào lạ mà không có ở...- Sandy lạnh chanh nói nhưng chợt nhận ra điều gì, những chữ cái cuối nói bé dần rồi không nghe thấy nữa.

-ở đâu hả chị?- Thiên hỏi

-không có gì....đi đâu cũng được- Sandy cười trừ

-ta đi nơi nào có nhiều cái chơi ấy- Nhỏ hồ hởi

-ok. Vậy chúng ta qua công viên trước- Thiên búng tay cái tách

Cả bọn leo lên 3 chiếc xe xịn.

Chẳng bao lâu, 3 chiếc xe đã đỗ trước cửa công viên lớn. Nơi đây có rất nhiều trò chơi hay. Từ nhẹ nhàng đến mạo hiểm, cái gì cũng có. Mặt nhỏ sáng như sao. Nhỏ thì vốn đã ham chơi nên không nói nhưng đến cô cũng có vẻ hứng thú, chạy khắp nơi cùng cô em mình. Cô cũng nói nhiều hơn, hỏi hết cái nọ đến cái kia. Cả bọn chỉ biết lắc đầu cười khổ. Suy cho cùng, cho dù cô có mạnh mẽ cỡ nào, lạnh lùng cỡ nào thì vẫn chỉ là một cô bé còn đang ở độ tuổi ăn, chơi mà thôi.

-chị Sandy này! Sao hôm nay Hàn B lạ thế? Không như thường ngày.- hần hỏi Sandy.

-cho dù nó có như thế nào thì vẫn mới chỉ là một đứa trẻ. Làm sao có thể thoát khỏi mấy cái sức hút này được. Mà Hàn B và Hải B là bảo bối trong gia đình. Được bảo vệ kĩ quá thành ra đã được chơi thử mấy cái này đâu- Sandy nói. Cả cô cũng đang rất thích chứ chẳng đùa.

-nè...mọi người...ta chơi cái kia đi- cô chỉ tay vào tàu lượn siêu tốc.

Một lúc sau:

-á....á....á.....- mọi nười đang ở trên tàu siêu tốc. Mặt Thiên và Khánh hiện tại rất chi là ngố. Tái xanh luôn. Có lẽ cả hai người không quen với mấy trò mạo hiểm. Bọn còn lại thì cười khoái chí. Toàn những tên chẳng sợ trời đất. Mặt ai cũng tươi tỉnh thấy rõ.

Sau khi chơi hết trò này đến trò kia (toàn trò mạo hiểm không à), cả bọn đi ăn. Trong lúc đợi món ăn, mọi người huyênh thuyên đủ thứ. Chỉ riêng có Khánh và Thiên thì đang mỗi người ôm một góc trong nhà vệ sinh nôn thốc nôn tháo. Chả là chơi nhiều trò mạo hiểm quá thành ra..... Thật là mất thể diện quá đi.

Sau khi ăn xong, mọi người tiếp tục đi thăm thú vài nơi nữa rồi về nhà. Ai ai đều mệt lử nhưng lại rất vui. Không nói chắc ai cũng biết vì sao

37. Chương 31: Tổ Tình

Hôm đó là một ngày nắng ấm. Khi mà Hàn B đang bận việc riêng, Thiên kéo tay nhỏ đi ra ngoài lớp. Chẳng kịp để ai ú ớ điều gì.

Ra sân sau, Thiên tự nhiên quỳ xuống trước mặt nhỏ. Trên tay là một bó hoa (không biết lôi từ đâu).

-Th...Thiên à...làm gì vậy?- nhỏ quống quýt.

-Hải Băng!- Thiên gọi

-hả...gì?

-mình....mình thích cậu. Làm bạn gái mình nhé- Thiên nói. Đây là lần đầu tiên cậu tỏ tình với con gái. Tuy đã có nhiều bạn gái nhưng toàn là họ tỏ tình với cậu. Điều này khiến cậu lúng túng

-Thiên à....mình...mình....-nhỏ ấp úng nhìn xuống Thiên. Khuôn mặt đỏ gay.

Thiên không nói gì. Ánh mắt tràn ngập hi vọng nhìn người con gái trước mắt.

-mình...mình cũng thích cậu lắm...nhưng...nhưng- Thiên nghe thấy thế thì vui lắm tuy nhiên từ nhưng lại làm cho cậu có một cảm giác gì đó lo lắng. Như sợ sẽ bị từ chối.

-nhưng sao?

-chị...chị mình.....- nhỏ ấp úng

Thiên nghe thấy vậy thì sắc mặt trở nên tươi hơn, nói:

-không sao đâu. Chị cậu rất yêu quý cậu mà đúng không? Vậy chắc chị cậu sẽ không cấm đoán tình cảm của chúng ta đâu. Chị cậu luôn mong cậu hạnh phúc mà.

-vậy được- nhỏ nói, cười tươi. Có lẽ Thiên đúng. Cô rất yêu nhỏ nên có lẽ sẽ để nhỏ tự lựa chọn lối đi cho riêng mình. Dù sao nhỏ cũng đâu còn bé nữa mà suốt này nương tựa vào chị mình được.

Bỗng tiếng chuông vang lên, cả hai kéo nhau vào lớp. Mặt ai cũng tràn đầy hứng khởi.

Vào lớp. Không khí lớp đang bị một bầu không khí u ám bao trùm. Nguyên nhân là cô thấy nhỏ vào lớp cùng Thiên nên tức lắm. Cô đi đến chỗ nhỏ.

-em vừa đi đâu vậy?- cô cố nén nhin cơn thịnh nộ của mình.

-chị à...thực ra...- nhỏ ngập thơ kể hết toàn bộ sự việc

-mong cậu tác thành cho bọn mình- cuối cùng, Thiên cũng chen vào nói chung.

IM LẶNG

CHẤT

Một cái tát được giáng xuống mặt nhỏ. Mặt nhỏ lệch hẳn sang một bên. Trên má vẫn hằn 5 ngón tay. Người ra tay là cô. Cả lớp sững sờ, ngạc nhiên tột độ. Không phải cô rất yêu thương em mình sao?

Thiên nhanh chóng đến bên nhỏ.

-cô làm gì vậy?- Thiên tức tối

Cô chẳng thèm trả lời, quay sang nhỏ.

-từ trước đến giờ cái gì chị cũng chiều theo í em. Nhưng riêng chuyện này thì không được rồi- cô nói rồi quay gót ra khỏi lớp. Cô hận mình. Hận chính bản thân mình đã quá nuông chiều đứa em yêu quý để rồi sự việc này xảy ra.

Trong lớp, Thiên rất lo lắng cho nhỏ. Hỏi han đủ điều nhưng đáp lại chỉ là sự im lặng đến chết người. Rồi bỗng....1...2...giọt nước mắt lăn dài trên má. Nhỏ đã sai sao? Sai khi yêu một con người. Tình yêu này là một thứ trái cấm. Nó có thể sẽ gây tổn hại đến tương lai của vương quốc Vam nhưng nhỏ vẫn muốn thứ trái cấm đó. Bây giờ nhỏ mới nhận ra. Không biết từ lúc nào, nhỏ đã yêu Thiên nhiều như thế.

38. Chương 32: Vị Hôn Phu

Hôm nay, như mọi ngày, nhỏ lại đến trường. Bước xuống khỏi xe, vẫn là hình dáng cũ, vẫn là con người cũ nhưng trông nhỏ lại khác hẳn. Cái tính cách nhí nhánh thường ngày biến đi đâu mất. Thay vào đó là khuôn mặt u ám tột cùng. Hôm nay cô nghĩ, nói rằng có việc cần giải quyết ở thế giới Vam nên cô đi một mình. Vừa bước vào trường, Thiên đã xúm lại hỏi han. Hẳn cũng xông tới vì hồi lí do hôm nay cô nghĩ. Nhỏ chẳng nói gì, thẳng thừng đi vào lớp. Thấy khuôn mặt u ám của nhỏ, chẳng ai dám tới gần. Thiên cũng ra sức tìm cách tiếp chuyện nhưng đáp lại vẫn mãi là sự im lặng.

Hiện tại, ở thế giới Vam, tại lâu đài Corrosset của gia tộc Niverria của dòng tộc thần chết:

Một vị “sĩ quan” (Hell chưa biết gọi là gì nên gởi tạm vậy nhé) chạy vào, quỳ xuống

-bẩm đại vương và các vị hoàng tử, đại công chúa gia tộc Kiwisato cầu kiến.

-còn không mau cho vào. - vị cao nhân xưng đại vương nói.

CÁCH

Cánh cửa lớn ở chính điện được mở ra. Một cô gái trẻ măng, xinh đẹp, trên người toát ra một phong thái quý tộc khiến mọi người kính nể bước vào. Đó là cô- Hàn Băng Kiwisato- đại công chúa của thế giới Vam.

—————gtnv—————

Danson Niverria: đại vương của dòng tộc thần chết. Chức vị cao. Chỉ dưới dòng tộc Kiwisato. Ngang hàng với dòng tộc Venus. Chính là cha nuôi của tụi nó.

Hải Phong Naverria: vị hôn thê của cô. Là hoàng tử của dòng tộc thần chết. Rất yêu cô. Lạnh lùng chẳng kém cô. Đẹp trai cực kì.

Nghiêm Lễ Niverria: Nhị hoàng tử của gia tộc Niverria. Anh này thì hiền hơn anh trai mình. Là hoàng tử của dòng tộc thần chết. Đẹp trai không kém.

(Mấy anh này đẹp trai hơn tụi hần đó. Nhưng đẹp trai theo cách quỷ dị.)

—————end—————

-Tham kiến đại công chúa- tất cả mọi người trong chính điện quỳ rạp xuống dưới chân. Chỉ có 3 vị đế vương là vẫn tại vị. (Danson thì là cha nuôi nên ko cần. Còn Phong và Lễ là do quá thân nên được miễn)

Cô bước đi, lướt qua tất cả đám cận thần, tiến đến chiếc ghế vàng ở cạnh một vị hoàng tử ngồi xuống. Vị hoàng tử ấy là Phong. Khi đã yên vị tại chỗ, cô mới phát tay:

-Miễn. Các vị mời quay về. Hôm nay báii triều sớm.- cô nói, vẻ mặt uy nghiêm

“Thẳng thừng ghê”- đó là ý nghĩ của hầu hết đám cận thần đang ngồi đây. Nhưng họ cũng đã quá quen với tính cách của vị đại công chúa của mình rồi.

Khi còn lại mỗi 4 người ở chính điện, ngài Danson mới lên tiếng, khuôn mặt uy nghi lúc trước trở thành khuôn mặt gian xảo quỷ kế:

-con gái! Có lẽ con có việc muốn nhờ vả?- ông cười đều cô.

-Haizz.....sao cha lại nghĩ vậy chứ. Con tới thăm cha không được sao?- cô cười vui vẻ. Đây là một trong danh sách những người cô có thể nói chuyện vui vẻ.

-con mà tới thăm ta thì có mà trời sập.- ông trêu người

-không phải chị đang làm nhiệm vụ ở thế giới con người sao?- Nghiêm Lễ hỏi chị dâu tương lai của mình.

-em cứ nói đi! Muốn nhờ gì vậy? Không cần ngại đâu.- Phong cũng lên tiếng

-ờ...thì đúng là đang làm nhiệm vụ nhưng có việc cần nhờ nên phải quay lại đây- cô nói

-đấy! Ta nói có sai đâu. Chắc chắn là có việc cần nhờ mà.- Danson húng khởi ra mặt.

-chuyện gì vậy em?- Phong lườm cha một cái rồi quay sang cô, trở lại bộ mặt dịu hiền.

-ế...thay đổi 180’ luôn kìa- Nghiêm lễ chọc anh trai.

-im coi- Phong giận

-mọi người nói chuyện gì vui thế?- bỗng từ sau, một chàng trai khôi ngô không kém bước tới.

—————gtnv—————

Huy Dara: con trai độc nhất của tử tước Dara. Đã phục dịch cho dòng tộc Kiwisato và Niverria nhiều đời nay. Là bạn thanh mai trúc mã của tụi nó, Phong, Lễ và tụi Quân.

—————end—————

39. Chương 33: Học Sinh Mới

-A....Huy hả? mình về rồi nè...-cô vẫy tay

-tưởng cậu đang làm nhiệm vụ ở bên thế giới loài người mà?- Huy ngạc nhiên

-mình về thăm cậu....không được sao?- cô chu môi lên cãi

-thôi đi cô nương.....tôi biết tính cô mà.....-Huy trợn

-anh Phonggggggggg! Họ bắt nạt em kìa!- cô thấy mình yếu thế, bàn chạy lại nắm cổ tay Phong, nũng nịu

-thôi được rồi....mọi người tha cho cô ấy đi- Phong giơng hoà

-bên vợ kìa- Huy trêu thì lập tức nhận được ánh mắt vô cùng “trêu mến” từ phía Phong nên im bật

-chị ơi! Hải B đâu?- thấy thiếu thiếu, Lễ hỏi

Cô bỗng trầm xuống:

-lần này ta về nó không biết

-sao lại thế hả chị? Có chuyện gì à?

-thực ra ta về đây là muốn đưa em sang thế giới con người cùng chị

-sao lại thế?- Phong nhíu mày

-Lễ! Chị nói em phải bình tĩnh nhé

-chị nói đi!

-thực ra.....Hải Bằng đang bắt đầu cảm tình với 1 đứa con người

-Cái gì?- Lễ hét lên, đứng phắt dậy

-lễ bình tĩnh. Nghe chị nói hết

-em bình tĩnh đi- Phong cũng nắm tay em trai mình, ấn xuống ghế

-vậy con nhờ Lễ qua đó là muốn....- ông Danson lấp lửng

-Phải! Vì hần ta cứu nó mấy lần, lại là người quan tâm tới nó nên nó có cảm tình là chuyện bình thường-cô

-vậy em phải sang bên đó ngay!- Lễ sốt sắng

-ế....từ từ...mai hẵng đi!- cô kéo lại

-anh cũng đi nữa- Phong giơ tay lên

-anh đi làm gì?- cô nhíu mi

-thì Lễ là em trai anh. Hơn nữa nhờ em lại chung số phận với Hải B thì sao?- Phong nghiêm giọng pha chút đùa cợt

-hừ....con lâu....bọn con người bắn thủ....-cô trề môi

-phải....bắn thủ.....- Lễ cũng nói

Sau cuộc nói chuyện, cả bọn kéo nhau đi chơi khắp nơi rồi về nhà ngủ.

Về phần Hải B, nhỏ không sao ngủ yên được. Chẳng lẽ chị nhỏ giận nhỏ đến mức không muốn nhìn mặt nhỏ nên không về nhà? Haizz....phải làm sao đây? Mãi suy nghĩ, không biết nhỏ đã ngủ tự lúc nào.

Sáng hôm sau, như mọi ngày, nhỏ lại đi học. Hôm nay nhỏ vẫn đi một mình. Hần thấy nhỏ đi một mình thì cảm thấy thất vọng lắm. Hỏi

-sao hôm nay cô đi một mình?

-hôm qua chị tôi không về nhà- nhỏ thiếu não

-không lẽ chị em giận em đến thế sao?- Thiên

-anh đừng nói nữa

Đúng lúc đó, có một chiếc Mercedes-Benz đỗ trước cổng trường. Bước ra là cô. Nhỏ rất bất ngờ, tưởng cô không thêm đi học luôn rồi chứ? Hấn thì vui lắm. Chạy nhanh đến chỗ cô nhưng bước chân bỗng khựng lại khi bước ra sau cô là 3 anh chàng đẹp trai hơn tượng tạc, các thần tượng nổi tiếng và còn hơn cả.....bọn hấn. Bọn con gái hét lên ầm ĩ..... Quân và Bảo thấy hai người con trai kia thì chạy nhanh ra.

-Phong! Lẽ! Huy!- Bảo gọi

Phong, Huy và Lẽ quay ra. Bảo đang định ôm chầm người bạn lâu ngày không gặp thì Lẽ đã đẩy ra.

-này....này....tôi còn chưa xử cậu vụ không quản lí Băng lúc tôi đi vắng đấy nhé

-hì....- Bảo cười trừ

Vì đứng xa nên tụi hấn cùng nhỏ chẳng nghe thấy gì. Khi còn đang ở trong trạng thái hoá đá, Thiên lay lay nhỏ:

-cô ấy quen họ à?- Thiên hỏi

-ạ....- Nhỏ còn chưa nói hết thì từ đằng sau, có một người đã chạy đến ôm chầm nhỏ:

-Tiểu Băng (tên thân mật của nhỏ)- là Huy

-ể....Huy hả?- nhỏ gỡ Huy ra khỏi người mình

-này! Đừng chạm vào bạn gái tôi.- Thiên kéo tay nhỏ về phía mình, tức giận nói

-anh là bạn trai cô ấy?- Huy nghi hoặc hỏi lại

-đúng!- anh khẳng định làm nhỏ đỏ hết cả mình

-nhưng cô ấy là bạn gái tôi- Huy trêu bằng khuôn mặt nghiêm nghị, kéo nhỏ lại về phía mình.

-này! Này! Huy! Đừng trêu cậu ta nữa- cô từ đằng sau đi đến

-hì....xin lỗi- Huy cười cười

-trêu...vậy cậu ta không phải là bạn trai em?- Thiên nói, trong lòng bứt căng thẳng hấn đi

-hì....xin tự giới thiệu...mình là Huy. Mình là bạn thân của Tiểu Băng- Huy chìa tay thân thiện.

-ừm...tôi là Thiên, bạn trai Hải Băng.- Thiên cũng bắt tay.

-mà mọi người qua đây có chuyện gì vậy?- nhỏ hỏi

-bọn anh qua đây là có việc. Còn tên Huy này là bám đuôi- Phong nói

-bám đuôi để làm gì?- nhỏ ngây thơ

-gặp Yuki chứ làm gì?- cô lăm bằm trong miệng nhưng tất cả đều lọt vào tai Huy ko sót một chữ

-này...tui đây đây người theo nhá. Việc gì phải chọn bà chằn kia- Huy tức tối

-tôi sẽ méc Yuki vụ này.- cô nói

-bán đứng bạn bè- Huy

-tôi coi ông là bạn bao giờ chưa?- cô cãi lí

-thôi mà hai người.....Huy à....tin này đến tai Yuki lag không tốt đâu. Cậu nên dứt lút chị ấy cái gì đi- Lẽ bấy giờ mới lên tiếng

-được rồi.....- Huy gật đầu cười cho qua.

Tiếng chuông vang lên báo hiệu giờ học bắt đầu, cả bọn chui vào lớp. Nhưng nhỏ bỗng kéo cô lại, nói:

-chị! Chuyện hôm đó chị đừng giận em nữa nha- nhỏ
-em tự quyết định- cô nói rồi đi vô lớp.

40. Chương 33: Học Sinh Mới

-A....Huy hả? mình về rồi nè...-cô vẫy tay
-tưởng cậu đang làm nhiệm vụ ở bên thế giới loài người mà?- Huy ngạc nhiên
-mình về thăm cậu....không được sao?- cô chu môi lên cãi
-thôi đi cô nương.....tôi biết tính cô mà.....-Huy trợn
-anh Phongggggggggg! Họ bắt nạt em kìa!- cô thấy mình yếu thế, bàn chạy lại nắm cổ tay Phong, nũng nịu
-thôi được rồi....mọi người tha cho cô ấy đi- Phong giăng hoà
-bên vợ kìa- Huy trêu thì lập tức nhận được ánh mắt vô cùng “trêu mến” từ phía Phong nên im bặt
-chị ơi! Hải B đâu?- thấy thiếu thiếu, Lễ hỏi
Cô bỗng trầm xuống:
-lần này ta về nó không biết
-sao lại thế hả chị? Có chuyện gì à?
-thực ra ta về đây là muốn đưa em sang thế giới con người cùng chị
-sao lại thế?- Phong nhíu mày
-Lễ! Chị nói em phải bình tĩnh nhé
-chị nói đi!
-thực ra.....Hải Băng đang bắt đầu cảm tình với 1 đứa con người
-Cái gì?- Lễ hét lên, đứng phắt dậy
-lễ bình tĩnh. Nghe chị nói hết
-em bình tĩnh đi- Phong cũng nắm tay em trai mình, ấn xuống ghế
-vậy con nhờ Lễ qua đó là muốn....- ông Danson lấp lửng
-Phải! Vì hần ta cứu nó mấy lần, lại là người quan tâm tới nó nên nó có cảm tình là chuyện bình thường-
cô
-vậy em phải sang bên đó ngay!- Lễ sốt sắng
-ế....từ từ...mai hẵng đi!- cô kéo lại
-anh cũng đi nữa- Phong giơ tay lên
-anh đi làm gì?- cô nhíu mi
-thì Lễ là em trai anh. Hơn nữa nhờ em lại chung số phận với Hải B thì sao?- Phong nghiêm giọng pha chút
đùa cợt
-hứ....con lâu....bọn con người bản thủ....-cô trề môi
-phải....bản thủ....- Lễ cũng nói
Sau cuộc nói chuyện, cả bọn kéo nhau đi chơi khắp nơi rồi về nhà ngủ.

Về phần Hải B, nhỏ không sao ngủ yên được. Chẳng lẽ chị nhỏ giận nhỏ đến mức không muốn nhìn mặt nhỏ nên không về nhà? Haizz....phải làm sao đây? Mãi suy nghĩ, không biết nhỏ đã ngủ tự lúc nào.

Sáng hôm sau, như mọi ngày, nhỏ lại đi học. Hôm nay nhỏ vẫn đi một mình. Hấn thấy nhỏ đi một mình thì cảm thấy thất vọng lắm. Hỏi

-sao hôm nay cô đi một mình?

-hôm qua chị tôi không về nhà- nhỏ thiếu não

-không lẽ chị em giận em đến thế sao?- Thiên

-anh đừng nói nữa

Đúng lúc đó, có một chiếc Mercedes-Benz đỗ trước cổng trường. Bước ra là cô. Nhỏ rất bất ngờ, tưởng cô không thêm đi học luôn rồi chứ? Hấn thì vui lắm. Chạy nhanh đến chỗ cô nhưng bước chân bỗng khựng lại khi bước ra sau cô là 3 anh chàng đẹp trai hơn tượng tạc, các thần tượng nổi tiếng và còn hơn cả.....bọn hấn. Bọn con gái hét lên ầm ĩ..... Quân và Bảo thấy hai người con trai kia thì chạy nhanh ra.

-Phong! Lẽ! Huy!- Bảo gọi

Phong, Huy và Lẽ quay ra. Bảo đang định ôm chầm người bạn lâu ngày không gặp thì Lẽ đã đẩy ra.

-này....này....tôi còn chưa xử cậu vụ không quản lí Băng lúc tôi đi vắng đấy nhé

-hì....- Bảo cười trừ

Vì đứng xa nên tụi hấn cùng nhỏ chẳng nghe thấy gì. Khi còn đang ở trong trạng thái hoá đá, Thiên lay lay nhỏ:

-cô ấy quen họ à?- Thiên hỏi

-ạ....- Nhỏ còn chưa nói hết thì từ đằng sau, có một người đã chạy đến ôm chầm nhỏ:

-Tiểu Băng (tên thân mật của nhỏ)- là Huy

-ể....Huy hả?- nhỏ gỡ Huy ra khỏi người mình

-này! Đừng chạm vào bạn gái tôi.- Thiên kéo tay nhỏ về phía mình, tức giận nói

-anh là bạn trai cô ấy?- Huy nghi hoặc hỏi lại

-đúng!- anh khẳng định làm nhỏ đỏ hết cả mình

-nhưng cô ấy là bạn gái tôi- Huy trêu bằng khuôn mặt nghiêm nghị, kéo nhỏ lại về phía mình.

-này! Này! Huy! Đừng trêu cậu ta nữa- cô từ đằng sau đi đến

-hì....xin lỗi- Huy cười cười

-trêu...vậy cậu ta không phải là bạn trai em?- Thiên nói, trong lòng bứt cựa thẳng hấn đi

-hì....xin tự giới thiệu...mình là Huy. Mình là bạn thân của Tiểu Băng- Huy chìa tay thân thiện.

-ừm...tôi là Thiên, bạn trai Tiểu Băng.- Thiên cũng bắt tay.

-mà mọi người qua đây có chuyện gì vậy?- nhỏ hỏi

-bọn anh qua đây là có việc. Còn tên Huy này là bám đuôi- Phong nói

-bám đuôi để làm gì?- nhỏ ngây thơ

-gặp Yuki chứ làm gì?- cô lăm bằm trong miệng nhưng tất cả đều lọt vào tai Huy ko sót một chữ

-này...tui đây đây người theo nhá. Việc gì phải chọn bà chán kia- Huy tức tối

-tôi sẽ méc Yuki vụ này.- cô nói

-bán đứng bạn bè- Huy

-tôi coi ông là bạn bao giờ chưa?- cô cãi lí

-thôi mà hai người.....Huy à....tin này đến tai Yuki lag không tốt đâu. Cậu nên dứt lốt chị ấy cái gì đi- Lễ bây giờ mới lên tiếng

-được rồi.....- Huy gật đầu cười cho qua.

Tiếng chuông vang lên báo hiệu giờ học bắt đầu, cả bọn chui vào lớp. Nhưng nhỏ bỗng kéo cô lại, nói:

-chị! Chuyện hôm đó chị đừng giận em nữa nha- nhỏ

-em tự quyết định- cô nói rồi đi vô lớp.

Akame Hell có một số chuyện muốn nói với các bạn như sau:

-1: Hell rất cảm ơn một số bạn đã đăng bộ truyện này lên các trang web khác.

-2: Hell cảm ơn toàn bộ các bạn đã theo dõi bộ truyện này trong thời gian qua. Hell rất mong các bạn tiếp tục theo dõi.

-3: các bạn đăng bộ truyện này lên các trang web khác tuyệt đối ko đc chỉnh sửa, thêm, bớt.

-4: muốn chỉnh sửa gì thì các bạn phải liên hệ với Hell trên zingme. Tài khoản của Hell là: minhchiminhchi2002. Tên: Miki Warret.

-5: bạn đọc giả nào là fan của truyện thì cứ liên hệ với Hell qua zing. Nếu đến sinh nhật hay có sự kiện gì, Hell sẽ đăng truyện tặng bạn đó cùng các bạn đọc giả (nhưng cái chính là tặng bạn đó) nhớ ad friend Hell và đăng trên tường của Hell là :“mình là fan của bộ truyện.....(tự điền) của bạn đó Akame Hell.” Khi đọc được mình sẽ trả lời trên zingme và cố gắng viết 1 chương mới coi như quà làm quen (bạn bắt buộc phải viết lên tường Hell nếu ko Hell sẽ ko biết bạn là fan để dành tặng và đăng chương mới) Mình sẽ cập nhật truyện sớm nhất tại . Các bạn là fan của các bộ truyện khác của Hell cũng có thể ad friend Hell trên zingme và nhớ nói tên bộ truyện đó ra để Hell còn viết tặng (ghi theo mẫu)

-6: có một số bạn đang muốn bộ liệu....anh có phải là người khiến trái tim băng giá của em tan chảy ra chap mới. Hell xin thông báo luôn là bộ đó bị tạm ngưng đến hết ngày 4/3/2015 vì một số lí do. Thay vào đó, Hell sẽ cố gắng viết bộ này hơn.

-7: các bạn ent càng nhiều càng tốt để có gì mình còn sửa chữa và để mình có một động lực lớn trong việc sáng tác truyện.

Akame Hell xin chân thành cảm ơn nha.

41. Chương 34: Bí Mật Đc Tiết Lộ

Những ngày tiếp theo, hầu như mọi chuyện vẫn trôi qua một cách bình thường. Tuy nhiên nhỏ lại chẳng thể đi một mình cùng Thiên hay chẳng thể tỏ bất kì thái độ thân mật nào với Thiên cả. Lễ luôn luôn chen vào giữa chừng. Tuy rất khó chịu nhưng nhỏ biết dù sao Lễ cũng là hôn phu của mình. Lễ còn để ỉnh xưng danh người yêu của Thiên là quá hiển từ rồi.

Hôm nay còn là sinh nhật của cô. Biết điều này nên Phong và Lễ cáo lui về thế giới Vam để tổ chức tiệc. Hấn và Thiên cũng định tổ chức một bữa tiệc bất ngờ tặng cô. Tuy nhiên hôm nay cô không đi học. Hấn rất lấy làm tiếc. Dựa theo thông tin điều tra đc, hấn và Thiên cùng lên lút tới căn biệt thự nhà cô. Căn bản chẳng Thiên nhà ta cũng đi theo là vì muốn xem nhà nhỏ ở đâu í mà. Khi tới trước cổng nhà, ấn tượng đầu tiên của bọn hấn đó là một căn nhà u ám. Tuy không đến nỗi dơi bay đầy trời nhưng căn biệt thự cổ kính này cũng toát lên một vẻ âm u “hơi” đáng sợ. Thiên và hấn nuốt nước miếng trèo tường đi vào. Bọn hấn vào nhà thì

vì ko có đèn, quá tối nên bọn hấn đành vừa đi vừa mò mẫm. Tự nhiên, tay Thiên chạm vào 1 cái nút gì đó. Thế là sàn nhà bỗng tụt xuống kéo bọn hấn xuống theo. Bọn hấn đảo dác nhìn xung quanh. Quang cảnh khác hẳn. Đây là một hành lang rộng, đèn điện sáng trưng. Phía cuối hành lang là một cánh cửa đóng im ỉm. Tuy nhiên nó lại liên tục vang lên tiếng cười đùa. Là của Bảo, Quân, Huy, cô và nhỏ. Bọn hấn bước thật khẽ tới đó. Mở cánh cửa ra và đang định hô to thì âm thanh trong cổ họng bỗng cứng lại, không nói được gì nữa. Phía bên trong căn phòng là những miếng bìa bị vỡ tan ở hồng tâm. Xa xa, 5 con người...ko...đứng hơn là 2 cô gái xinh đẹp tuyệt trần với mắt cái răng nanh nhọn hoắt và 3 con sói to tướng đang “chơi” với nhau.

42. Chương 35: Ngục Tối

Bọn hấn đứng như trời trồng, không di chuyển hay nhúc nhích. Bọn nó thì cũng kinh ngạc quay lại.

-Yuki!- cô vẫn gọi bằng chất giọng bình thản. Tuy nhiên, trong tâm can cô lại có một thứ gì đó sợ sợ. Trái tim cô bất giác run lên khe khẽ. Vì sao ư? Chính cô còn không biết được.

-Cô chủ!- Yuki vào phòng, hơi bất ngờ về sự có mặt của bọn hấn nhưng nhanh chóng trấn tĩnh lại.

—————gtnv—————

hans Yuki: tiểu thư gia tộc Hans. Là bây tôi đặc lực của cô

—————end—————

-chuyện này là thế nào?- cô nghiêm giọng

-thưa....-Yuki còn ấp úng chưa biết giải thích ra sao thì hấn chen ngang:

-là chúng tôi chèo tường vào- hấn

Nghe xong, mắt cô long sòng sọc, hiện rõ vẻ tức giận, cô ra lệnh:

-giam vào ngục! Xét xử theo đúng bản án

-chị! Không đc!- nhỏ gào lên

-em còn muốn bênh ư? Luật là luật. Không ai có thể phá bỏ nó

-chị! Họ cũng đã giúp ta nhiều. Có cách nào làm họ thoát khỏi bản án ko?

-chị sẽ thừa chuyện này lên cha. Giờ thì đ ưa bọn họ vào nhà giam

Cô dứt lời thì có một đàn dơi bay xung quanh bọn hấn đưa bọn hấn xuống một căn hầm tối tăm ẩm ướt.

PHỊCH

Đàn dơi thả bọn hấn vào 1 buồng giam nhỏ. Có một tên nhỏ con đem chìa khoá đến khoá buồng giam lại.

Số phận của bọn hấn, sự tự do của bọn hấn liệu có phải kết thúc tại đây? Bản án kia là gì? Xin mời các bạn đọc giả theo dõi chương sau nhen. Xin lỗi vì chương này hơi ngắn.

43. Chương 36: Bản Án

Bọn hấn đã lử dưới căn hầm tối đc 1 tuần. Quần áo bắt đầu lấm lem hết cả. Nhìn vào, chẳng ai nghĩ đây là hai công tử nhà giàu cao cao tại thượng, ko coi trời đất là gì như trước nữa. Bọn hấn rất chán, ko có gì để làm (bây giờ còn nghĩ đến chuyện đó được cơ à?) nhưng buồn nhất là thiên. Cậu đã rất yêu thương cô

và sự thật cô lại là Vampire. Một lời dối địch với con người như vậy liệu cậu có thể yêu tiếp sao? Nhưng mà cứ mỗi lần nghĩ vậy, trái tim cậu lại quặn đau. Hấn cũng chỉ thở dài ảo não, ko biết làm cách nào an ủi cậu bạn. Hấn cũng khổ lắm chứ. Có sung sướng gì đâu. Th ời điểm hấn biết đc cảm xúc thật của bản thân cũng chính là lúc hấn biết đc cái bí mật động trời này. Theo những gì mà những tên tù nhân trong ngục này nói thì bản án bọn hấn phải chịu là tử hình. Nhưng theo thông tin nghe đc từ bọn lính canh thì nhị công chúa ma cà rồng đã xen vào việc xét xử và do vậy bọn hấn thoát khỏi chữ tử. Tuy nhiên bọn hấn sẽ bị bỏ đói 1 tháng và sống trong chốn ngục tù này suốt đời. Mới 2 ngày kể từ khi sắc lệnh đó đc công bố và cũng đã 2 ngày bọn hấn bị bỏ đói. Cái dạ dày của bọn hấn cũng réo lên từng hồi. Bọn tù nhân cảm thấy thương cảm cho bọn hấn nên mỗi người cũng để thừa cho bọn hấn chút ít nhưng cơm tù nhân có là bao khi địch với sức ăn trâu bò của bọn hấn. Tối hôm đó, khi bọn hấn đang mơ mơ màng màng cùng cái bụng trống rỗng thì bỗng có tiếng gọi khe khẽ:

-Nam! Anh Thiên! Hai người dậy mau!

Đó là Hải B. Cô mang cơm đến cho bọn hấn. Bọn hấn ngồi dậy, Hải B đẩy cơm vào trong. Nam thì ăn ngon lành còn Thiên dù đói cũng ko chịu động đũa. Nhỏ thấy vậy thì thở dài ảo não. Chính nhỏ cũng chẳng biết làm gì trong cái tình huống này đây. Nhỏ thò tay vào, lay Thiên khe khẽ:

-Anh Thiên! Em xin lỗi đã ko nói với anh. Nhưng mà em là yêu anh thật lòng.

Thiên ko nói gì. Ko chút lưu tình đẩy tay nhỏ ra, quay mặt sang chỗ khác. Nhỏ biết lúc này có nói cũng vô ích nên vội vàng thu dọn bát đũa và ra ngoài. Khi bóng nhỏ đã khuất, Nam cất lời:

-mày yêu cô ấy lắm đúng ko? Tao biết chuyện này thật khó chấp nhận nhưng đó là sự thật. Mà cô ấy có vẻ cũng thật lòng.

Thiên ko nói gì nên hấn cũng thôi ko nói nữa.

Tại phòng nhỏ:

Sau khi thu dọn xong, nhỏ về phòng và thở dài ảo não. Dòng chảy kí ức trong nhỏ bắt chợt ùa về như một đoạn phim chiếu chậm:

-mình là Thiên! Làm quen nhé!

-cậu có sao ko?

-cậu xinh thật đấy!

-mình thích cậu. Làm người yêu mình nhé!

-có lẽ chị cậu sẽ đồng ý thôi. Chị cậu yêu thương cậu vậy mà.

-Hải Băng ơi! Băng ơi!.....

Nhỏ ngồi trên cửa sổ, mắt hướng về xa xăm. Ánh trăng len lỏi vào cửa sổ. Khuôn mặt nhỏ hiện lên dưới ánh trăng trông thật đẹp nhưng mang một nỗi buồn man mác. Đôi mắt to và sáng trông buồn thẳm. Và từ đôi mắt ấy, 1....2 giọt lệ khẽ rơi.

44. Chương 37: Bản Án Mới

cứ như thế, mỗi tuần nhỏ lại mang cơm đến cho bọn hấn nhưng lần nào cũng vậy, Thiên hầu như ko chịu động đũa. Đến hôm thứ 8, khi cô vừa dọn bát đũa quay lên thì.....

-Hải Băng! Đứng lại!

Hải Băng giật mình quay đầu lại, đó là cô. cô bây giờ ko còn mặc bộ đồng phục xấu xí của con người nữa mà là chiếc áo giáp đá đen bóng loáng, áo choàng đỏ dài rủ xuống trông thật giống phong thái của một vị

đại tướng tài giỏi. Cô xuất hiện, theo sau là Yuki. Cô nàng cũng diện một chiếc áo giáp xanh lục bóng loáng, tóc buộc cao vồng lên.

-Nhị công chúa! Thế này là phạm quy!- Yuki khẽ lên tiếng nhắc nhở

-Nhưng mà chị! Nếu bị bỏ đói một tháng, họ sẽ chết mất!

-Chị ko quan tâm! Bọn con người thì cứ chết đi cho đỡ chật đất! Sống để làm gì? Bọn con người chỉ là một lũ vô dụng bẩn thỉu mà thôi.- cô hét. Đây là lần đầu có người dám trái lời cô. Thế giới của Vam ko như thế giới của con người. Ngoài Quỷ Người ra thì ai ai cũng sống chan hoà với nhau. Họ cùng chung 1 ý tưởng thù ghét Quỷ Người và coi thường con người. Tuy thuộc nhiều giống loài khác nhau nhưng họ bao giờ cũng một mực trung thành với dòng dõi Kiwisato dù có bất cứ chuyện gì đi nữa. Vì vậy, thế giới Vam hầu như ko có bất cứ một cuộc chiến nào. Cãi nhau cũng có nhưng cũng chẳng gây tổn hại nhiều. Bởi lẽ đối với các loài Vam, lời hứa là một thứ linh thiêng phải tuân theo.

-Chị.....em.....-nhỏ biết mình đã sai, ko thể nói gì hơn đc nữa

-Yuki! Giải thuật gây mê cho bọn họ!- Cô ra lệnh

-Dạ- Yuki thổi một luồng khí trắng vào người những tên lính đang ngủ như chết, lập tức họ tỉnh lại. Thứ đầu tiên họ nhìn thấy là 2 vị công chúa đáng kính và tiểu thư cao quý, họ đồng loạt ko tự chủ mà quỳ rạp xuống.

-Tham kiến nhị vị công chúa! Tướng quân tiểu thư!

-Miễn lễ đi!- Cô phẩy tay.

-dạ!- Tất cả đồng loạt đứng lên!

-Yuki! Việc này tạm thời giao cho em quản lý. Ta sẽ gửi yêu cầu lên cha

-Đã rõ!-Yuki

Nói rồi cô đi khỏi ngục cùng nhỏ.

-Tất cả nghe cho rõ! Từ mai hai tên tù nhân mới sẽ đi lao động. Tất cả ko đc gây phiền phức và có trốn cũng chẳng trốn đc đâu. Ngoan ngoan đi là tốt nhất đó

Nói rồi Yuki cũng quay đầu đi lên.

45. Chương 38: Nô Lệ (1)

Sáng hôm sau, khi ông mặt trời vươn mình ra khỏi ngọn núi phía sau khu biệt thự, chiếu rọi những tia nắng đầu ngày vào ô cửa sổ của căn nhà tù ẩm ướt thì bọn hắc đã bị mấy tên lính canh đánh thức bằng cái cách “vô cùng dễ chịu”

- này này mấy tên kia!!! Có dậy mau ko? Mặt trời đã lên cao lắm rồi.

Bọn hắc mở to đôi mắt, thắc mắc vô cùng. tại sao lại phải dậy sớm như vậy cơ chứ? bình thường bọn hắc ở trong nhà tù muốn ngủ lúc nào mà chả đc. không ai quản mà cũng chẳng ai quan tâm. thấy rõ sự thắc mắc trong đôi mắt hắc, một tên lính canh giải thích:

-Hôm nay bọn mày sẽ phải đi lao động theo yêu cầu của tiểu thư Yu.....

bọn lính chưa nói hết thì từ đâu Yuki đã xuất hiện đánh gãy lời chúng

-mấy tên nô lệ kia...mau xuống bếp phụ giúp đi. còn đứng đó hả? lè mề ta bẻ gãy tay.

Bọn hắc nghe thấy thế liền vội vã chạy ra ngoài. Tuy bọn hắc giỏi võ nhưng Yuki là ai kia chứ. Bọn hắc chưa từng quên Yuki là Vam. Có kẻ ngốc mới nghĩ mình thắng. Mà bọn hắc vẫn còn yêu quý cái thân xác

này lắm. Thực sự là chưa hề có ý định bỏ đi cho dù đó chỉ là ý nghĩ thoáng qua. chạy được một lúc bọn hắn mới nhớ ra mình ko biết nhà bếp ở đâu. Thôi thì đành tự đi tìm vậy. Bọn hắn cũng ko dám hỏi những người xung quanh. Nếu đang lạc lõng giữa một bầy Vam và chỉ có mỗi mình là con người thì có ma nào dám hỏi chứ. RẦM Cái tội mãi chạy ko nhìn đường của hắn lại tiếp tục tái phát và để lại hậu quả ko mấy nhẹ nhàng. Hắn vừa đâm vào một người. Ôi trời! Lần này thì là người sói hay ma cà rồng đây. Mạng mình đến đây là kết thúc rồi. Hắn định dành một phút mặc niệm cho số phận của mình thì thấy có hơi lạnh tỏa ra như băng sơn ngàn năm vậy. Khí lạnh ngút trời đó. xuất phát từ con người hắn đâm phải. Ưc....hắn nuốt một ngụm khí lạnh, ngược đầu lên.

LÀ CÔ!

46. Chương 38: Nô Lệ (2)

Ưc....thôi xong. Đụng vào ai không đụng lại đi đụng vào nữ chủ nhân của nơi đây. Híc.....hắn tèo rồi. Kiểu này không chết thì cũng bị chôn sống mất. Hu.....hu....

Hôm nay trông cô thật xinh đẹp. Xinh đẹp đến mức quỷ dị. Chẳng phải đây mới chính là con người thật của cô sao? Đôi môi cô đỏ chót màu đỏ tươi của máu. Đôi mắt đen lay láy lạnh lẽo mà sâu thẳm. Ai nhìn cũng như bị hút vào một mê cung không lối ra vậy. Móng tay cô dài, sơn màu đỏ đậm. Chúng dài và sắc hơn dao, đến nỗi tưởng chừng như chỉ cần vung tay chém vào một người nào đó thì người đấy sẽ chết ngay tức thì vậy. Đằng sau lưng cô là đôi cánh lông vũ đen tuyền, mượt mà vô cùng. Cô khoác trên mình bộ váy xoè chấm đất màu đen quyền quý, bí ẩn. Bất cứ người đàn ông nào nhìn thấy đều có thể “say” ngay tức khắc.

Cô ko nói gì. Vẫn đứng đó. Nhìn hắn bằng ánh mắt thờ ơ, lạnh giá như lần đầu gặp vậy nhưng hình như có hơi khác. Trông ấm áp hơn chăng? Không. Làm gì có chuyện đó.

-Người.....- cô đưa tay lên chỉ vào mặt hắn, hắn đỏ mặt hơi lạnh

-Công chúa! Công....ơ sao các người ở đây? Ta đã nói xuống bếp làm việc rồi cơ mà. Có vẻ các người không để tâm tới lời cảnh báo của ta thì phải. Hay là các người không quan tâm cánh tay của mình ra sao hả?- Yuki khi đang chạy theo cô thì bất gặp cảnh tượng này liền lớn giọng quát.

-Cô nói gì hả? Cô.....- hắn đã đến giới hạn. Suốt ngày bị mắng chửi như xúc vậy vậy hả? Đẳng nào chả bị lũ Vam các người hành hạ cho tới chết. Thôi thì ta muốn chết trong vinh quang chứ không phải chết theo cái kiểu nhục nhã nhá. Nhưng mà cái kế hoạch chết trong vinh quang của hắn đã bị Thiên cản lại. Cậu đưa tay bịt miệng hắn. Cái tên này thật là nóng tính mà. Ít ra cũng nên kiềm chế chút đi chứ. Chưa đến ngày chết được trong vinh quang thì đã chết trong nhục nhã rồi ý chứ.

-Nam! Bỏ qua đi- Thiên lên giọng nói tên nào phăng kia để cơn giận của hắn dịu xuống.

-Mau trả lời. Các người đi đâu vô đây?- Yuki lại lên giọng

-À....bọn tôi không biết đường xuống bếp nên bị lạc ấy mà- Thiên tỏ vẻ ngoan hiền nhưng bên trong lại đang rửa thầm cô nàng tên Yuki là hỗn láo. Con gái chẳng choẹ...v....v....

-Yuki! Em đưa bọn họ đi đi- bấy giờ cô mới lên tiếng. Ánh mắt cũng bớt lạnh giá hơn, dịu xuống vài phần. Dừng một lúc, cô nBoj hắn ỏi tiếp:

- Chuyện càng ngày càng rắc rối nên có lẽ ta sẽ thưa lên cha

-Dạ....- Yuki ngoan ngoãn vâng lời rồi quay sang bọn hắn:

-Đi theo ta!- Yuki nói như ra lệnh

Bọn hắn đi theo Yuki mà trong lòng bực bội vô cùng. Đường đường là nhị thiếu gia cao cao tại thượng chưa ai dám đụng tới thì nay lại bị một con nhỏ vất mũi chưa sạch coi như chó.

Cô nhìn theo bọn hắn. Trong lòng dâng lên một cảm giác khó chịu không thể tả nổi. Cảm xúc đó là gì? Cô hoàn toàn không biết được.

47. Chương Kết

Xin thông báo với các bạn độc giả là phần 1 câu truyện đã kết thúc. Phần hai bộ truyện sẽ ra sớm thôi. Phần hai kể về sự thật quá khứ của hai anh chàng hotboy Nam và Thiên. Ánh sáng dường như không còn. Hai anh chàng bị cuốn vào cuộc chiến Vam. Phải lựa chọn giữa tính mạng người mình yêu và sự sống còn của mình, họ sẽ làm gì? Mời các bạn đón đọc tiếp Sự Tan Chảy Của Trái Tim Quý 2.

Trong thời gian chờ đợi, mong các bạn đọc bộ truyện Huyết Sắc Tam Đại Vương Phi mà mình đang dồn rất nhiều tâm huyết vào tại link </huyet-sac-tam-dai-vuong-phi.html> .

Link liên hệ với Akame là [me.zing /u/hell_22](https://me.zing.com/u/hell_22)

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/su-tan-chay-cua-trai-tim-quy>